XXXIV. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. JÚLIUS 20.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

ARATÁSKOR

— No, emberek, most már csak azért imádkozzunk, hogy elkerüljön bennünket az eső, a rádió meg a televízió...

KEDVES LUDAS!

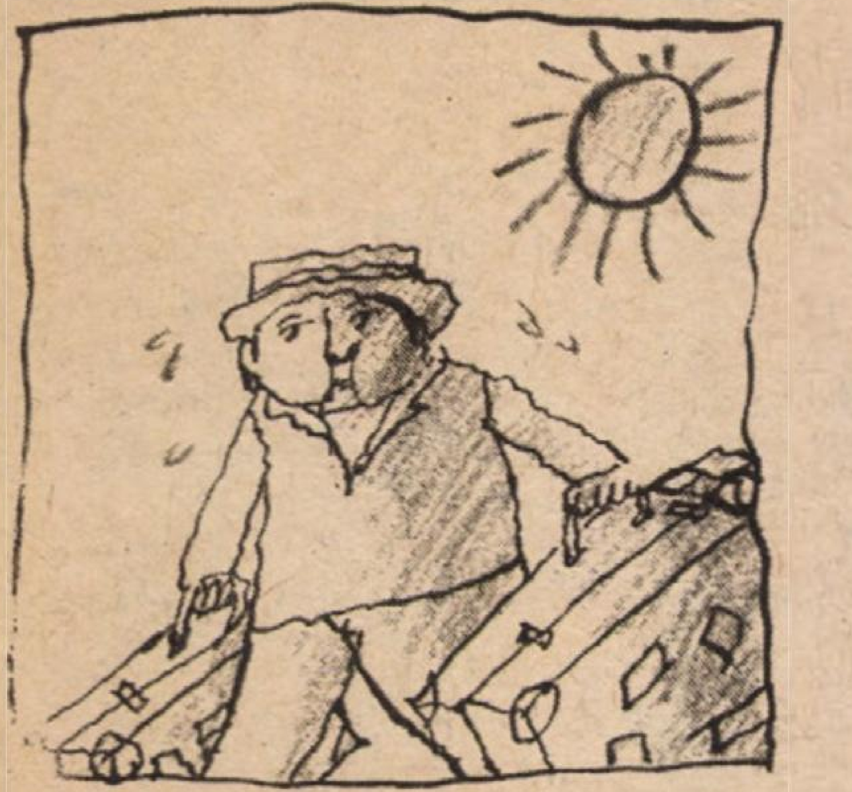
KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

1

SZERELEM CSÜTÖRTÖK

Hűséges szerelem az olyan, amely harminc éve tart. A széles körű szakszervezeti üdültetés pedig ez idén már harmincéves, ha nem több. És a SZOT meg a MÁV — bizonyára még jó néhány szerv éredekelt a dologban, de ők ketten a legfontosabbak — harminc vagy még több esztendeje, szakadatlanul és hűségesen szerelmesek a csütörtökbe. Meg a szerdába.

Mert mivel mással, ha nem ezzel a szerelemmel magyarázható — tudván, hogy a szerelem alaptermészetének lényege éppen a megmagyarázhatatlanság, hogy az üdülők túlnyomó többségében csütörtök a váltási nap. Tehát akkor utaznak a népek. Szerdán pedig érkeznek vissza, vagyis szintén utaznak. Jó, jó, tudom, hiszen ebben az üdültetésben többkevesebb kihagyással magam is részt veszek: harminc, de még húsz évvel ezelőtt is, nem volt autós beutalt, mindenki vonaton érkezett. Az utóbbi tíz-tizenöt évben viszont már a szakszervezeti

üdülők előtt is gondot okoz a parkolás, oly sok a kocsitulajdonos a beutaltak között. És mégis, a jóisten tudja talán egyedül, hogy miként, de *a vonaton utazók száma nem csökkent, sőt, a járatok zsúfoltságából ítélve: az is növekedett.* Hiába vannak úgynevezett tehermentesítő járatok: azokon is nehézséget okoz akár egy állóhely egylábú birtoklása is a peronon, az ülőhelyeken pedig épp hogy csak nem kettesével, egymás ölében szorongnak a szerencsés (?) előbb érkezett utasok.

Ez a gombostű leejtésére sem alkalmas zsúfoltság természetesen leginkább a csütörtöki napokon van, amikor a legtöbben utaznak a balatoni üdülőkbe, meg a szerdai napokon, amikor ugyanazok jönnek hazafelé.

Majdnem bizonyos, hogy felérenegyedére lehetne csökkenteni ezt a zsúfoltságot, ha az üdülők túlnyomó többségében nem csütörtökön kezdődne a turnus, tehát nem is szerdán végződne. Hanem lépcsőzetesen elosztanák és minden napra, arányosan jutna turnuskezdés. Nemcsak a hét öt munkanapjára, de szombatra, vasárnapra is, mert nem hiszem, hogy ezt bármilyen vallási előírás különösképpen tiltaná, de meg nem is kell azért annyira vallásosnak lennünk.

Ennél nagyobb dolgokat is sikerült már megszervezni ebben az országban, hátha sikerülne ezt is? Mert úgy örülne ám mindenki — nemcsak az üdülésre beutaltak, hanem a többi vonaton utazó is —, ha csak egy kicsivel kényelmesebben, kevesebb szorongással (vajon lesz-e akár állóhelyem egyáltalán, vagy elindítják a vonatot, mielőtt még felverekedem magam? — mert újabban ilyesmi is előfordul már), valamivel civilizáltabb körülmények között vehetné igénybe a Magyar Államvasutak szolgáltatásait.

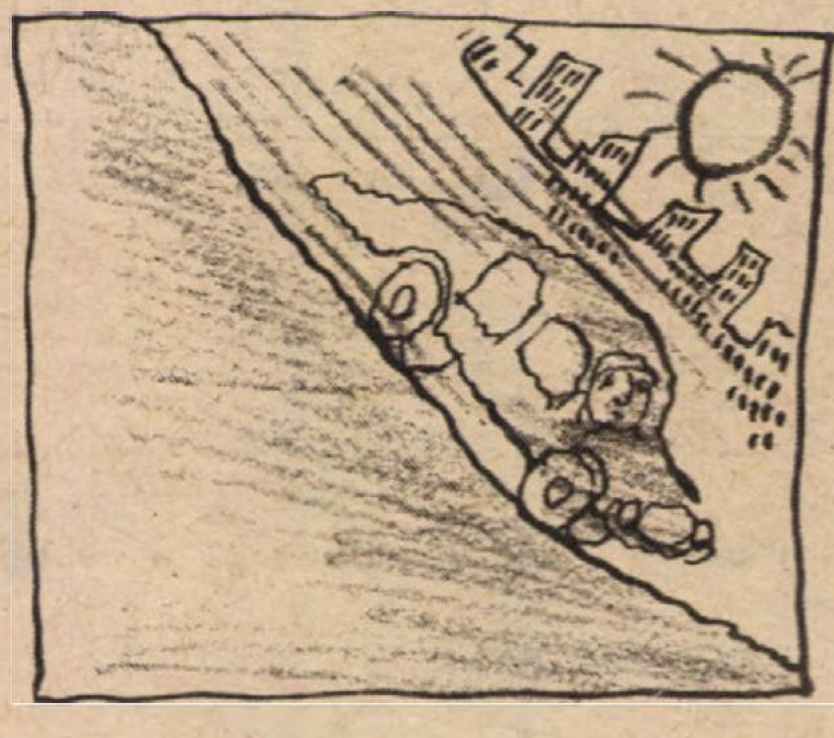
Barabás Tamás

2

VESZÉLYES LETT A KÖRNYÉK

Június közepe óta a Böszörményi úton nagy építkezés folyik, ezért a Németvölgyi útra és a Kékgolyó utcára terelték át innen az 59-es villamospótló buszt, meg a 21-es, 102-es, 39-es buszt. Ám a Németvölgyi út és az Istenhegyi út kereszteződésénél elfelejtettek forgalomjelző lámpáról vagy rendőrről gondoskodni. Az Istenhegyi útról 100-zal is robognak lefelé az autósok, sokan versenypályának nézik a lejtős utat. Csoda, hogy a kereszteződésnél, ahol öt irányba jönnek-mennek, illetve száguldanak a gépkocsik és a buszok, eddig még komolyabb baleset nem történt. Valamit sürgősen kellene tenni, hogy ne is történjék.

Dr. Hantos László
1123 Bp., Kékgolyó u. 26.

3

CIVILBEN, GOROMBÁN...

A metró Örs vezér téri végállomásánál akartam folytatni utazásomat (június 29-e volt, este 9 óra 35 perc) és mert nem láttam egyenruhás ellenőrt, nem kotorásztam a táskámban, hogy előhalásszam bérletemet. Úgy éreztem: minek, kinek mutassam meg, az üvegajtónak? Ekkor az ajtó mellől alacsony, farmernadrágos, virágmintás trikós férfiú üvöltött rám nyomdafestéket nem tűrő szavakat, felszólítva bérletem felmutatására. Mikor egyenruhájának hiányáról, illetve annak okáról érdeklődtem, további trágár kioktatásban részesített, sőt testi fenyítést is kilátásba helyezett, majd bevonszolt (!) a forgalomirányítók fülkéjébe, ahol kioktattak: ne érdekeljen engem, miért nem egyenruhás alkalmazottak állnak a bejáratnál, az én kötelességem a bérlet felmutatása. Ez utóbbiban igazuk van. De eljárásuk módja minősíthetetlen. Akár civilben, akár egyenruhában.

Orbán Margit
1137 Bp., Szt. István krt. 22.

4

BARLANGVASÚT

Átléptem a Vidám park kapuját s megrohantak a gyermekkor emlékei. Harminc év után ismét találkozhatok — örültem előre — az óriáskerékkel, a hullámvasúttal, az elvarázsolt kastély rejtélyes világával, a dodzsemmel, a ringlispillel.

A barlangvasútnál megálltam. Néztem a sárkányt — még emlékezve a régire —, de most nem találtam félelmetesnek. Jegyet váltottam a pénztárnál és négy nyelven olvashattam az intelmeket, hogy mit nem szabad a barlangvasúton csinálni. Aztán elindult a vonat a mesék birodalmába. Csendben. Ijesztő csendben. Jobbra-balra feltűntek a mesevilág alakjai: nyalka huszárok, szépséges tündérkisasszonyok, meglehetős kopottas környezetben. A huszárok sokat dohányozhattak unalmukban, mert a környezetük tele volt csikkekkel. Sőt, papírszalvétákkal. Valami királyi lakoma közben kerülhettek a földre. Bizony engem meglepett, hogy a mesevilág hősei milyen szemetes környezetben „élnek".

A gyenge világításban alig ismertem fel a János vitézt, az ő szerelmes Iluskáját és a gonosz mostohát. Útitársaim — úttörők és kisdobosok — unatkozó arccal néztek körül, és aligha bánták, hogy az utazás csak percekig tartott. Mindnyájunknak jólesett a barlangi sötétből kijutni a napfényre.

Miért ilyen elhanyagolt és szegényes a mesék birodalma? Talán azért, hogy a gyerekek ne higgyenek a mesékben?

(f. i.)

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

GÉPKOCSI NÉLKÜL

(Ludas, 18. sz.)

A Weil Emil kórház tömegközlekedési ellátottságának javítására vonatkozó javaslatuk — megvizsgáltuk — megvalósíthatatlan az ottani úthálózat miatt. Ami a villamosmegállót illeti: az a Laky Adolf utcában vakokat, csökkentlátásúakat foglalkoztató üzem, valamint az Uzsoki utcai és az Amerikai úti egészségügyi intézmények megközelítését hivatott biztosítani, ezért ezt a megállót nem helyezhetjük át.

Sáfrán Andrásné,
BKV Panasziroda vezetője

EGYSZERI TÉRKÉPKÉSZÍTÉSI HOZZÁJÁRULÁS

(Ludas, 23. sz.)

Egy 1971-es kormányhatározat új, egységes ingatlannyilvántartást ír elő az elavult telekkönyv- és földnyilvántartás helyett. Ez a munka 1973-ban kezdődött el és 1981-ben fejeződik be. Alapját a régi térképek felújítása, illetőleg a községek, városok újbóli felmérése során készített új térképek képezik. E rendkívül költséges eljárás túlnyomó részét az állam viseli, az Elnöki Tanács rendelete szerint azonban a térképkészítés költségeinek egy része az ingatlan tulajdonosára áthárítható. A Fővárosi Kerületek Földhivatala a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján járt el, amikor a cikkben említett 50 Ft-os térképkészítési hozzájárulást és a tulajdonosnak tulajdonilap-másolatot is küldött.

Matuz József hivatalvezető,
Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Orsz. Földügyi és Térképészeti Hivatala

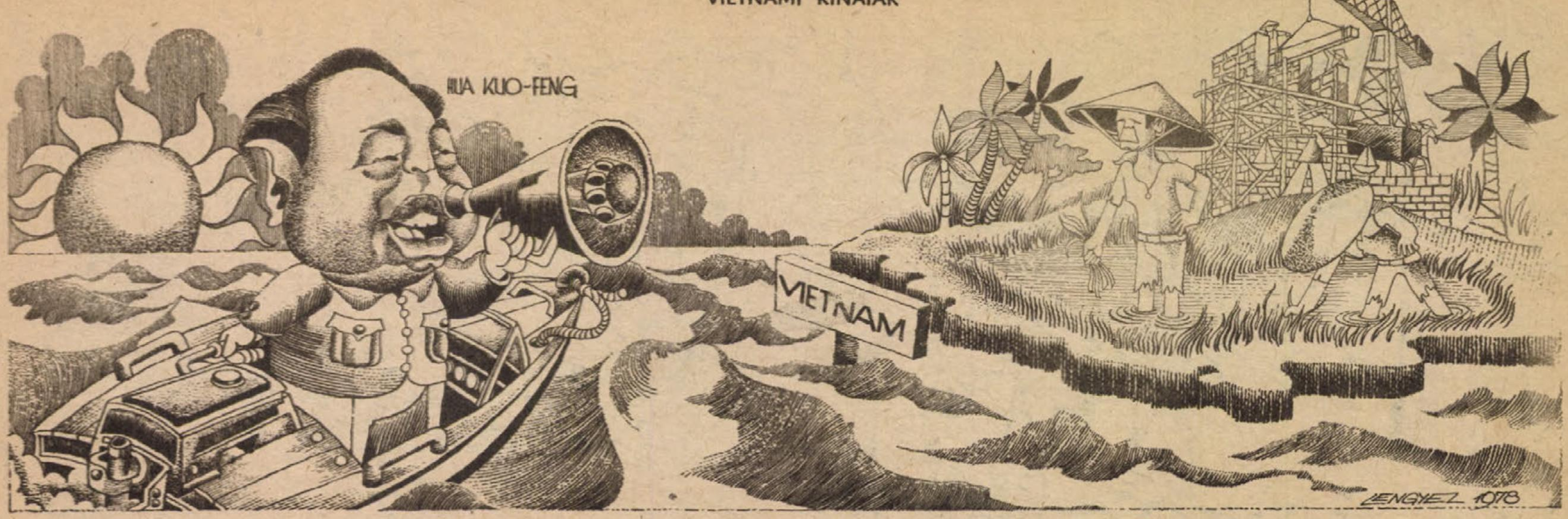
LASSÚ EXPRESSZ

(Ludas, 22. sz.)

A kérdések a Körös expressz vonalán folyó, kiterjedt pályafelújítási munkákkal együttjáró ideiglenes sebességkorlátozások betartásából származtak. A vasútüzem korszerűsítése csak az üzemi viszonyok folyamatának fenntartása mellett lehetséges. A sebességkorlátozásra a forgalom biztonsága érdekében van szükség. Az V. ötéves tervben a MÁV mintegy 1300 km törzsvonalat épít át, újít fel. Noha ezt a legkorszerűbb gépláncokkal végezzük, a jövőben sem tekinthetünk el az átépítéssel együttjáró, elsődlegesen az utasok biztonságát érintő sebességkorlátozásoktól. Ehhez megértést és türelmet kérünk.

Kurucz Károly,
KPM Vasúti Főosztály — MÁV Vezérigazgatóság

VIETNAMI KÍNAIAK

– Ha én mondom, hogy üldöznek benneteket, akkor kötelességetek menekülni.

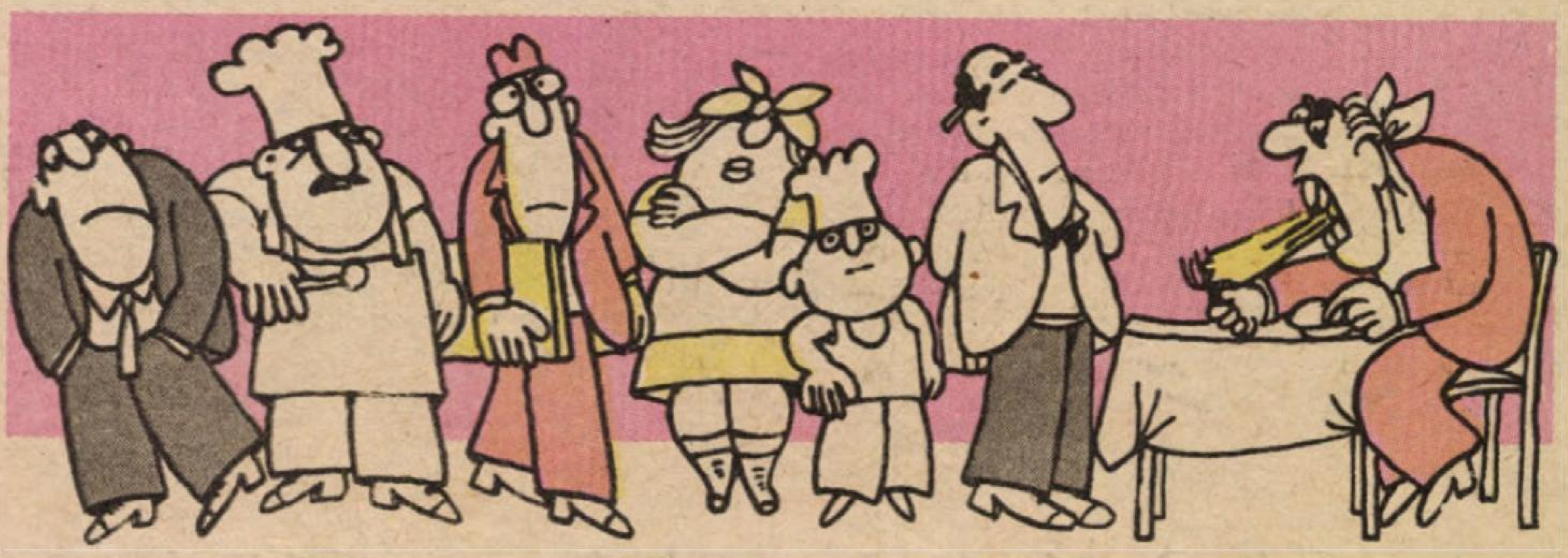
HOGYAN KERÜL A CSIZMA AZ ASZTALRA?

Elmondom. Tessék jól követni!

Rendelek a Kovács Étteremben egy borjú bécsiszeletet. A borjúbécsit ebben az étteremben sertéshúsból készítik. A két hús közötti árkülönbözetből egy kis mellékes haszna van a főnöknek. Ezt tudja a séf is, ezért a főnök nem néz a séfre. Ne szólj szám, nem fáj fejem.

A séf az egy adag sertésborjúbécsiből két adagot csinál: a húst kettévágja és addig klopfolja, míg a hússzelet vastagsága átmegy szélességbe.

A Kovács Étterem árubeszerzője, Hovács, az étolajat a benzinkútnál vásárolt fűtőolajjal keveri és az így nyert árkülönbözetből egy kis mellékes hasznot húz. Az általa vásárolt fűtőolaj azonban nem tiszta: Lovács, a benzinkutas, a fűtőolajat fáradt olajjal dúsítja és az így nyert fűtőolajon egy kis haszna van.

Uvácsné, a Kovács Étterem szakácsnéja, a papírvékony hússzeletet laposra vert cubákdarabokkal cseréli ki, ezeket panírozza be és a hússzeleteket este eladja a sarki virágárusnak, Ivácsnénak, virágföldért, aki a virágföldből előzetesen kilopta a tőzeget.

A Kovács Étterem kiskuktája, Ács, a kisütésre váró cubákot a göngyölegből szétvágott hullámpapirossal pótolja, a papirost erősen fűszerezi, borssal és pirospaprikával, hogy íze legyen. Nem az ő hibája, hogy a paprikának nincsen íze: a paprikát alkalmi áron vásárolták egy felvásárlótól, aki húsvéti tojásfestékkel pirosított gipszporral keverte a paprikát, hogy egy kis haszna legyen belőle. Ács, a kiskukta, a cubákszeleteket a cipész macskájának teszi félre: ezért félévenként egy pár cipőtalpat kap a susztertól, aki minden pár cipőből félre tud tenni egy fél talpat.

A Kovács Étterem főnökasszonya, Kovácsné, félévenként megveszi a kiskuktától a cipőtalpakat és megtalpaltatja a csizmáját.

Ez a csizmatalp tulajdonképpen borjú bécsiszeletből van, melyet én ebédre rendeltem a Kovács Étteremben.

Így kerül a csizma az asztalra.

Ha azt gondolják most, hogy mérgelődöm, hát tévednek! Sőt: titokban majd kipukkadok a röhögéstől. Kovácsné ugyanis úgy be van csapva, hogy jobban már nem is lehet.

Amit ő bőrtalpnak hitt, az préselt fűrészpor.

Hihihi! Meg kell pukkadni a röhögéstől.

Elmondom, milyen utat tett meg a bőrtalp:

Előzetesen egy borjúbőr cipőt rendeltek Rovácsnál, a cipésznél. Rovácsnál a borjúbox cipőt sertésbőrből készítik. Addig puhítják, fényesítik, amíg csak szükséges. A különbségből — a borjú és a sertésbőr ára közötti különbségből — a cipésznek van egy kis haszna.

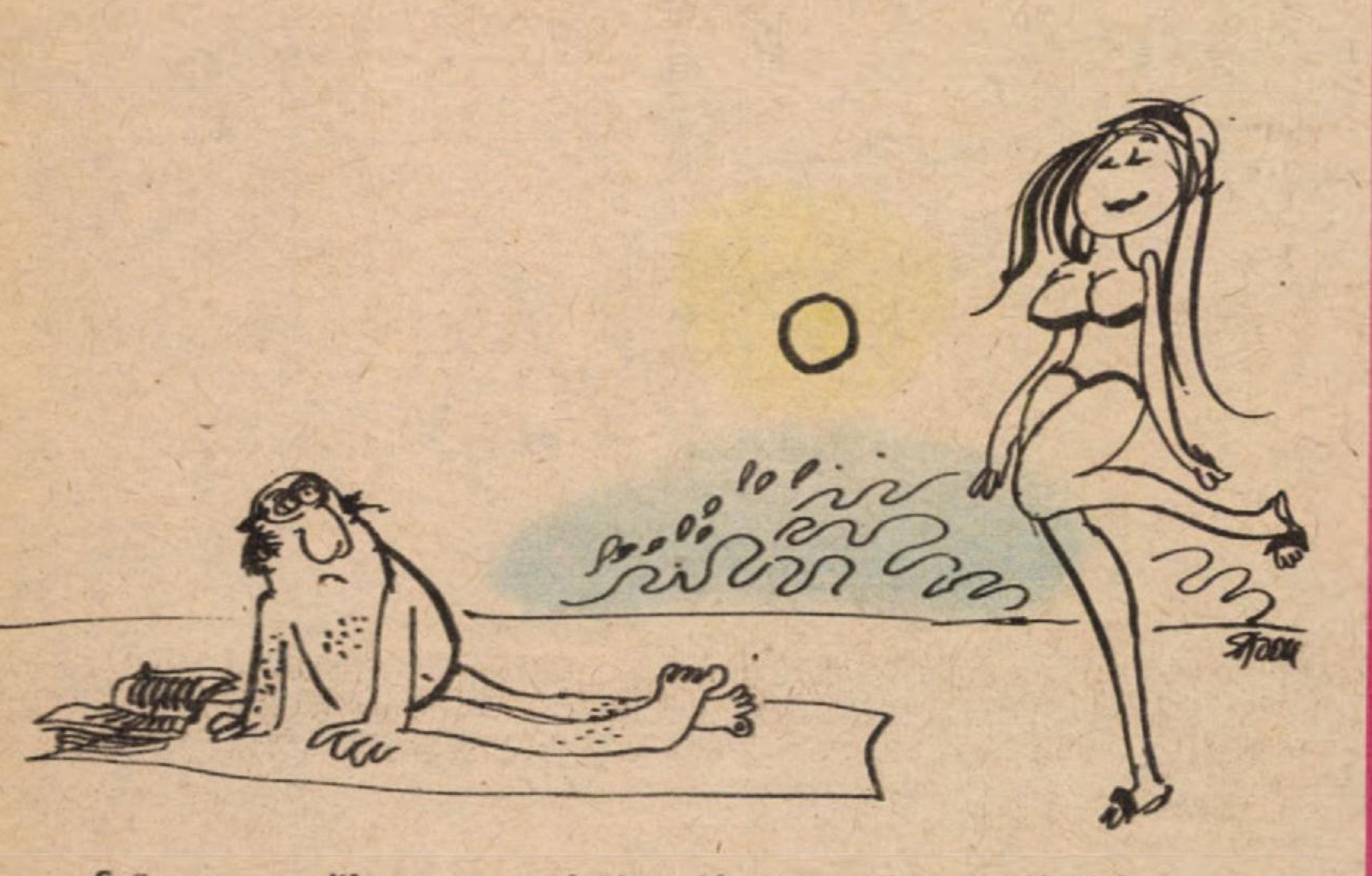
Rovács bőrbeszerzője, Dovács viszont műbőrt ad sertésbőr helyett. A talpat viszont a szomszéd malomban készíti Tovács, régi, kimustrált hajtószíjakból...

Egyelőre nem sorolom tovább.

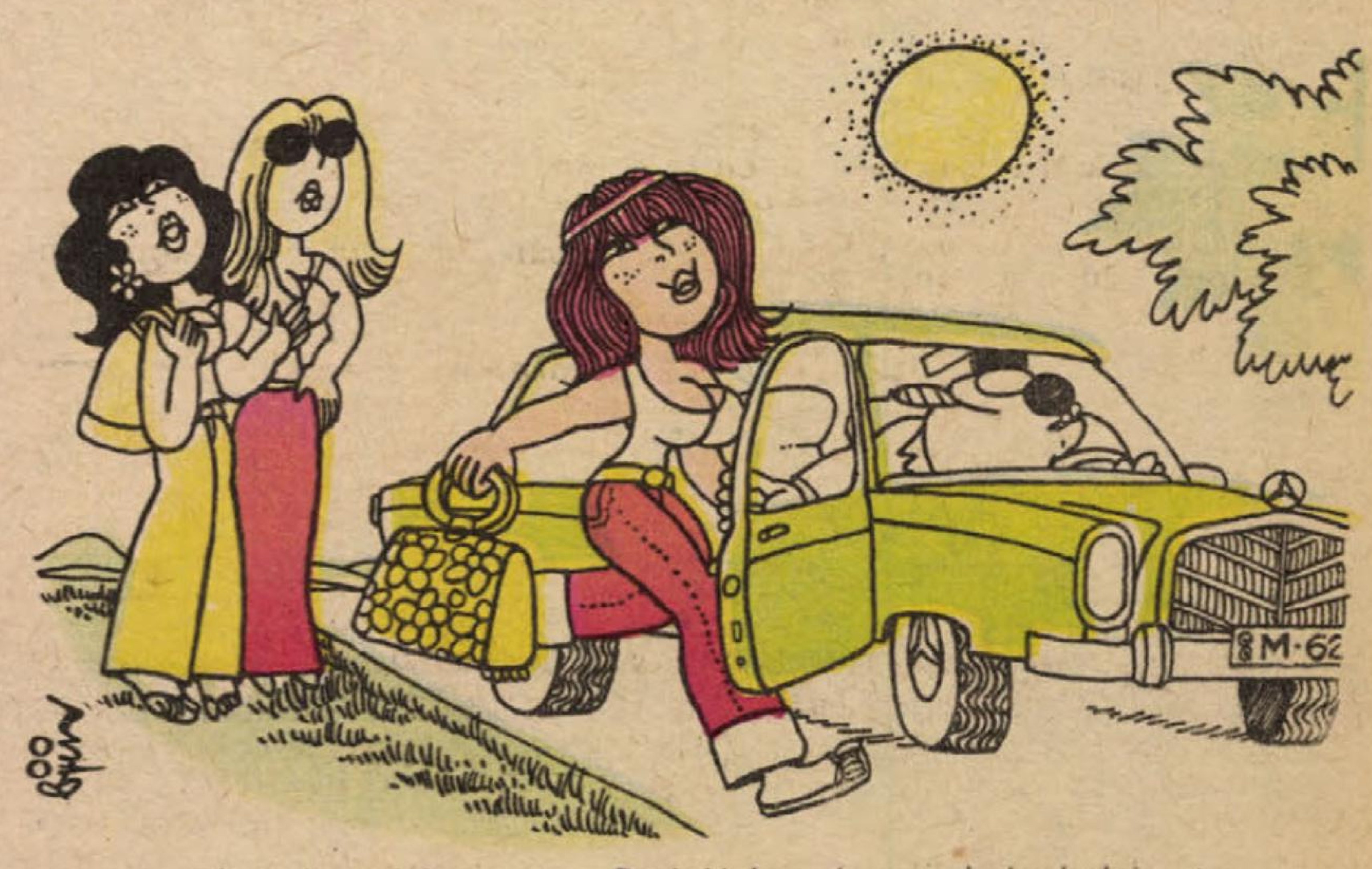
De legközelebb azzal kezdem, hogy Dovács is és Tovács is csúnyán be vannak csapva. Ha tudnák!

Ha csak rájuk gondolok, a hasamat fogom a röhögéstől.

Somogyi Pál

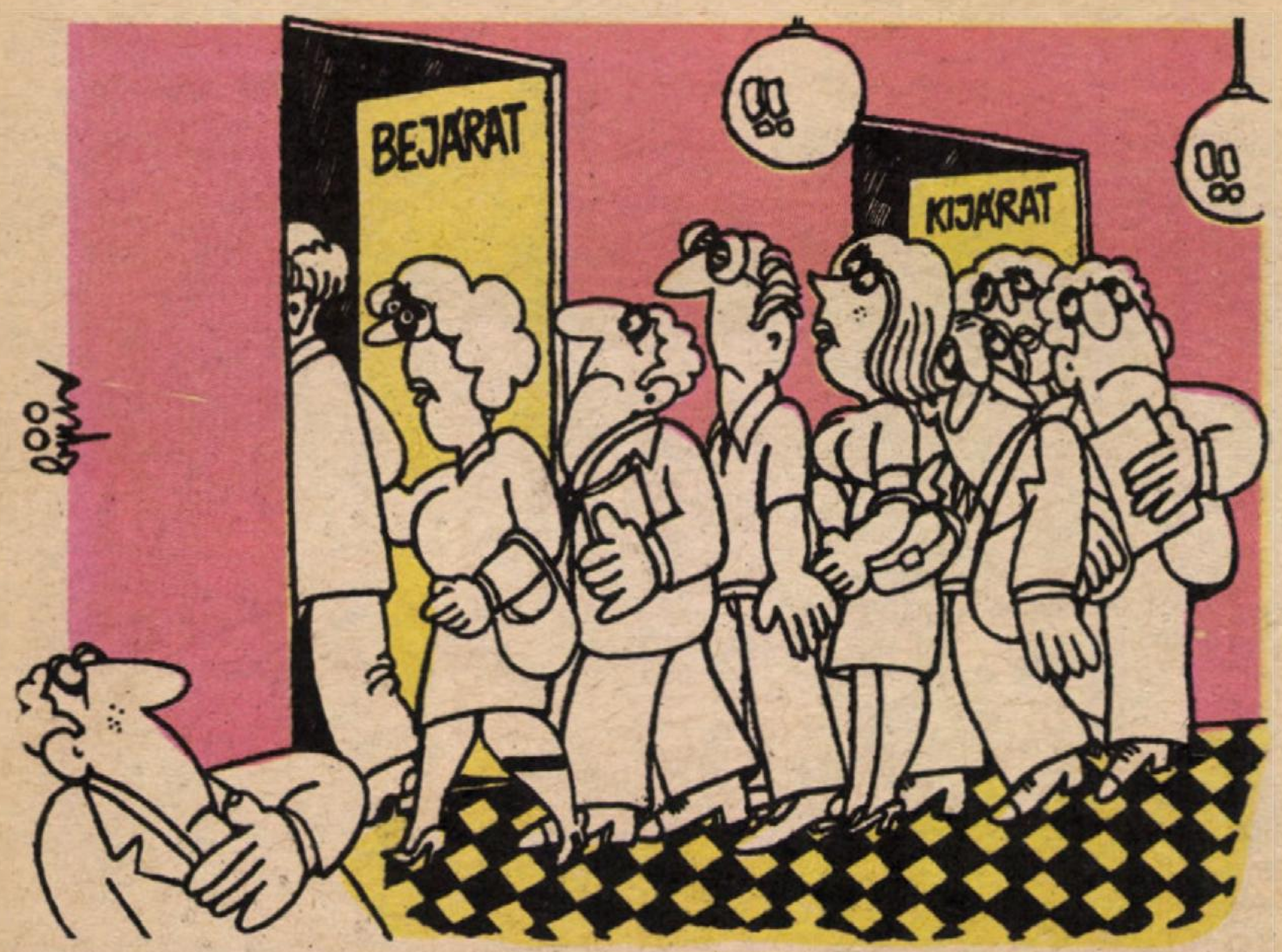

– Szörnyen romlik a szemem! Nem látok a nőkön fürdőruhát...

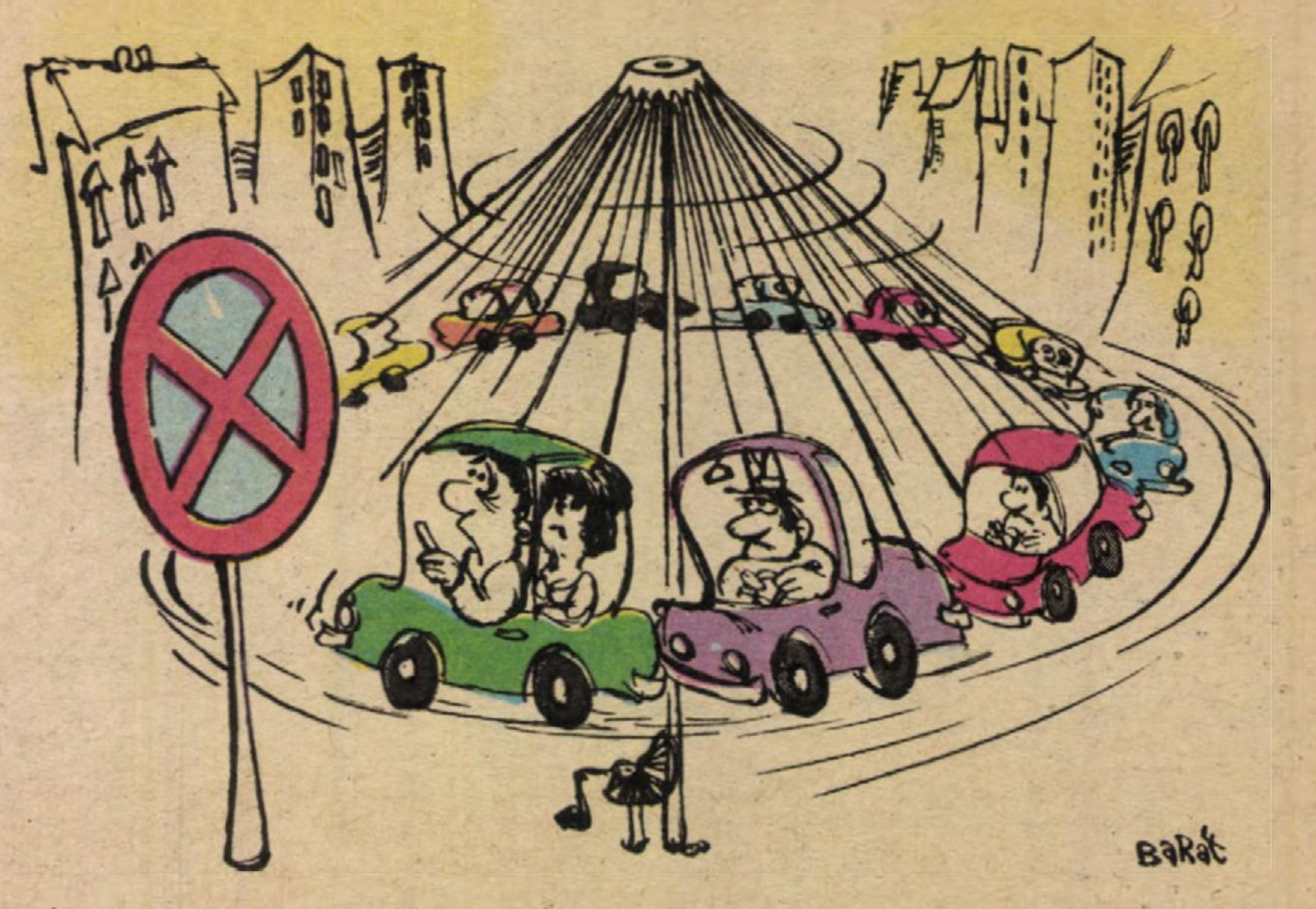

– Micsoda mázlista ez a Piri! Neki már van hol aludnia...

PANASZIRODA

VÁROSI KÖZLEKEDÉS

Levélváltás a potyautasokról

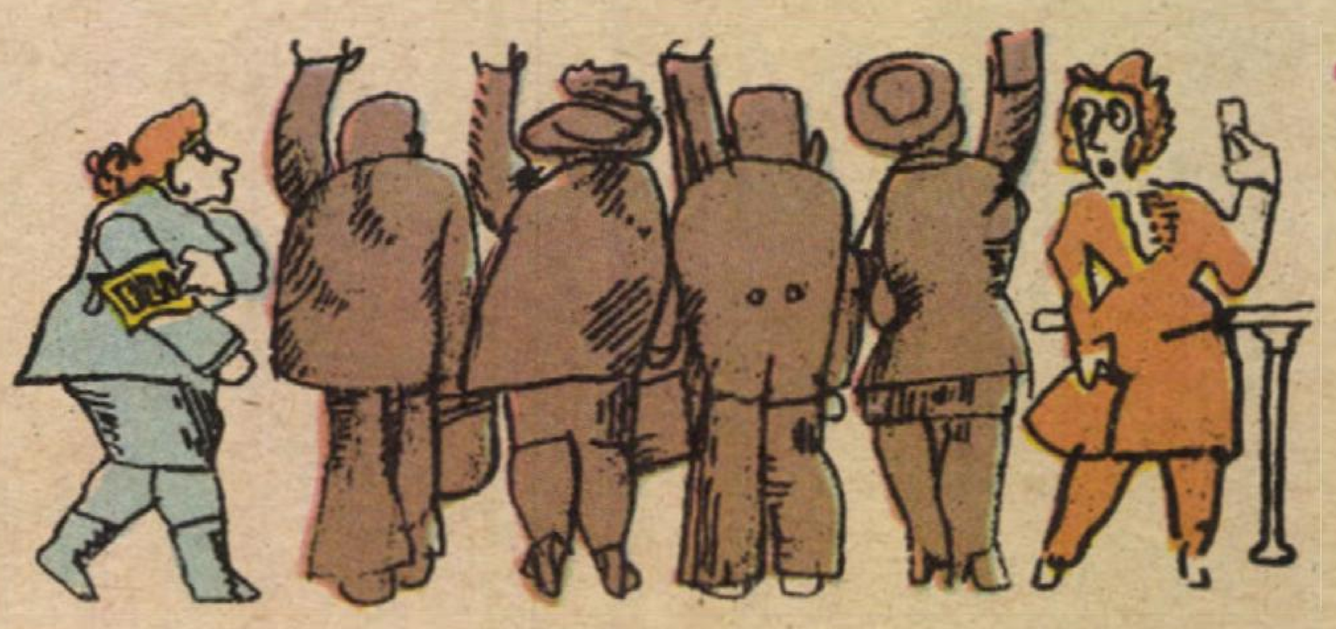
Kedves Szerkesztő úr!

Nem akartam hinni a szememnek, amikor a 11-es autóbuszon véletlenül figyelmes lettem egy potyautasra. Jól öltözött, középkorú nő volt az illető: felszállt a buszra, az egyik kezében jegyet tartott, a másikkal a vízszintes korlátba kapaszkodott és feltűnően nyugtalanul jobbra-balra forgolódott. Szemével végigpásztázta a megállókban nyitódó-csukódó ajtókat, nyilvánvalóan azért, hogy az ellenőr ne lephesse meg. Csak a mellette levő jegylyukasztó készüléket nem akarta észrevenni. A végállomáshoz érve, a Batthyány téren, a hölgy sietve elhagyta a buszt, a fel nem használt jegyet akkurátus pontossággal, és nagy nyugalommal a retiküljéből elővett irattárcájának egyik rekeszébe helyezte. Aztán komótosan továbbsétált a Fő utca irányába. Nem hiszem, hogy ez az utas volna az egyetlen bliccelő a BKV vonalain. Érdemes 1 forint 50 fillérért végigizgulni az utazást, félni a leleplezéstől és idegeskedni, hogy éppen azon a vonalon jön-e az ellenőr, vagy nem jön?

Kedves Olvasónk!

Nem érdemes. Ma már alig akad olyan ember, aki a jegyeket vagy — ha gyakran utazik — a bérletet ne tudná megváltani. És ha akad is, különös módon, a potyautas rendszerint nem közülük való. Nyilván a kelleténél többen gondolják, hogy ha mindenki megváltaná a menetjegyét, akkor nem kellene, jegy ügyben, a közpénzből évi, majdnem másfél milliárd forinttal támogatni a BKV-t. Tehát tessék nyugodt lenni: nem az ön által említett utas az egyetlen bliccelő.

Szerencsére a potyautasok százalékarányában nem állunk rosszabbul, mint a fejlett tőkés országok. A BKV *napi* 4 millió 300 ezer utast szállít autóbuszon, villamoson, metrón és trolin. A bérletesek aránya 80 százalék. Hogy milyen becsületesek vagyunk és mennyire nem számít az 1, ill. az 1 forint 50 filléres jegy, vagy az 50—110 forintos havi bérlet, azt leginkább az példázza, hogy a 4 millió 600 ezer utasból mindössze 2 százaléknál alig valamivel többen bliccelnek, tehát naponta nem is egészen 100 ezren. Ezek köréből kerülnek ki azok, akik abban a pillanatban

kezdik el kattogtatni a jegykezelő masinát, amikor az ellenőr az utastér egyik végében elkezdi az ellenőrzést.

Abban sem térünk el a nemzetközi átlagtól, hogy egy-egy bliccelésért 50 forintot kell fizetni. Az USA-ban ugyancsak 50 dollár a taksa. A BKV tapintatát dicséri, hogy az 50 forintot nem büntetésnek, és nem is bírságnak, hanem szerényen *pótdíjnak* nevezi. De ha például az utas azt mondja, hogy otthon felejtette a bérletét, az ellenőr felírja a címét, és ha az utas 3 napon belül igazolja, hogy valóban van bérlete, akkor csak 15 forint *kezelési* díjat kell fizetnie. Azt tartom különösnek, hogy a többségük inkább postára adja az 50 forint pótdíjat, ahelyett, hogy a bérletét bemutatná 15 forint kezelési díjért. Hiába, hanyagok vagyunk...

Van, aki annyira hanyag, hogy egész évben sem váltja meg a bérletét, pedig sűrűn utazik, minden nap többször is, de arra gondol: legfeljebb egy évben háromszor kell 50—50 forint pótdíjat fizetnie. A több millió utast úgysem lehet olyan tökéletesen ellenőrizni, hogy háromnál többször lebukjon. Évi 1000 forintnál is többet lehet keresni az üzleten! A minap egy fiatalember a fülem hallatára mondta a barátjának a járdaszigeten, miután a 6-os villamosról leléptünk: *„Látod, megint a zsebemben maradt az ötvenes.”* Ez a legjobban felkészült potyautas: esetleg 1—2 évet utazik, amíg az ellenőrzés leleplezi, ám akkor szó nélkül és gavallérosan elővészi a zsebéből az e célra mindig ott lapuló ötvenest.

Önként adódik az ötlet, hogy többszörösére kellene emelni a pótdíj összegét és az ellenőrök számát. Ám ez aligha változtatna a helyzeten: a több ellenőr fizetése többe kerülne, mint amennyi a tetten ért magasabb számú potyautas felemelt pótdíjának magasabb összege lenne. De én azért a BKV helyében valahogyan kiszivárogtatnám, hogy többszörösére növelték a jegyellenőrök számát és az ellenőrzés folyton folyvást folyik. Hadd nőjön a potyautasok szorongása és izgalma. Bár nekem az is megfelelne, ha állampolgári öntudatuk nőne.

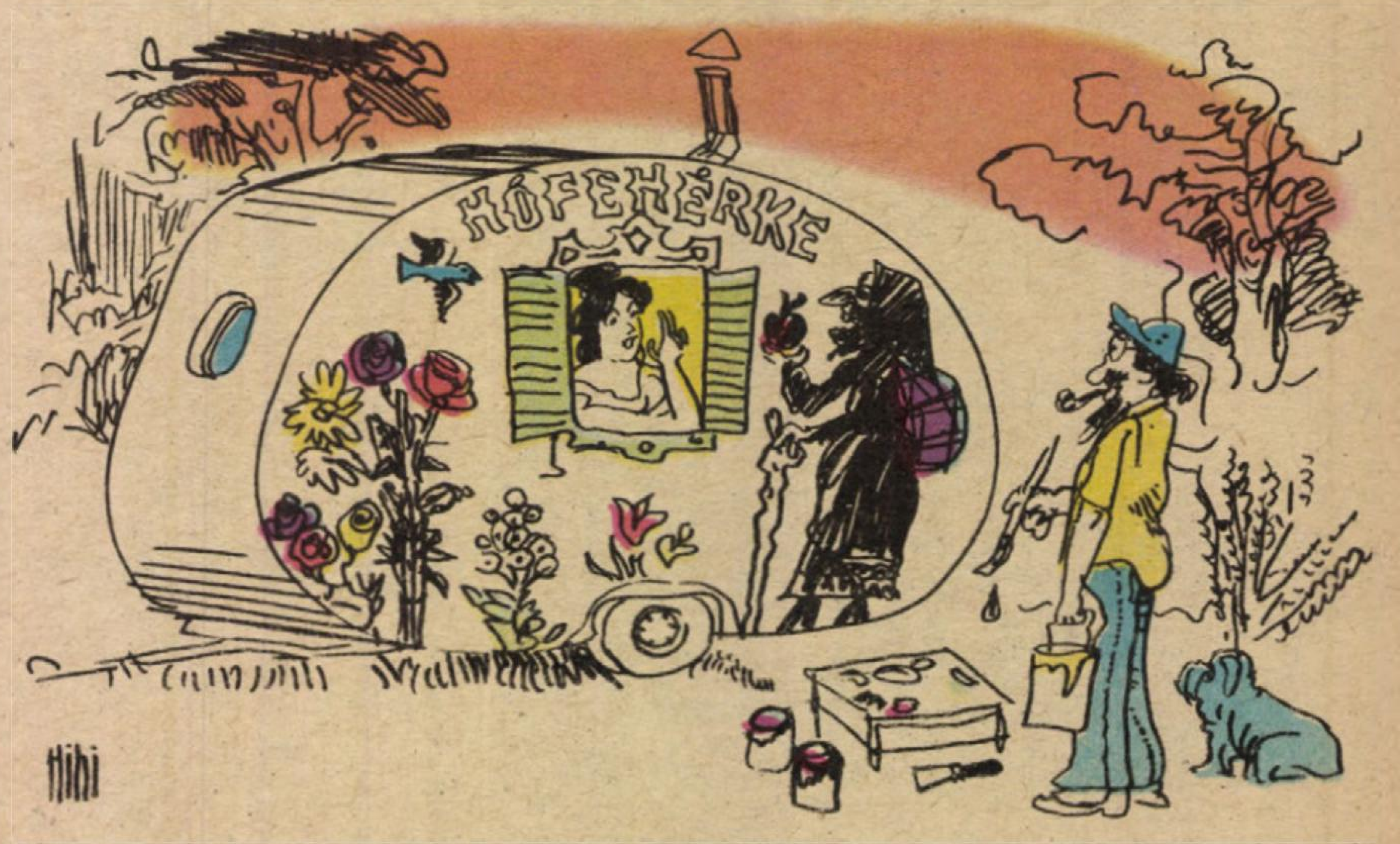
Földes György

VÁRJÁTÉK

– Még egy török csoport érkezett!

MÜVÉSZI LAKÓKOCSI

– Megőrjítasz a dekorációs ötleteiddel, Tivadar...

Nyakig a nyárban

Fülöp György rajzai

TAKARÉKOSABB, PRAKTIKUSABB

Literes világos

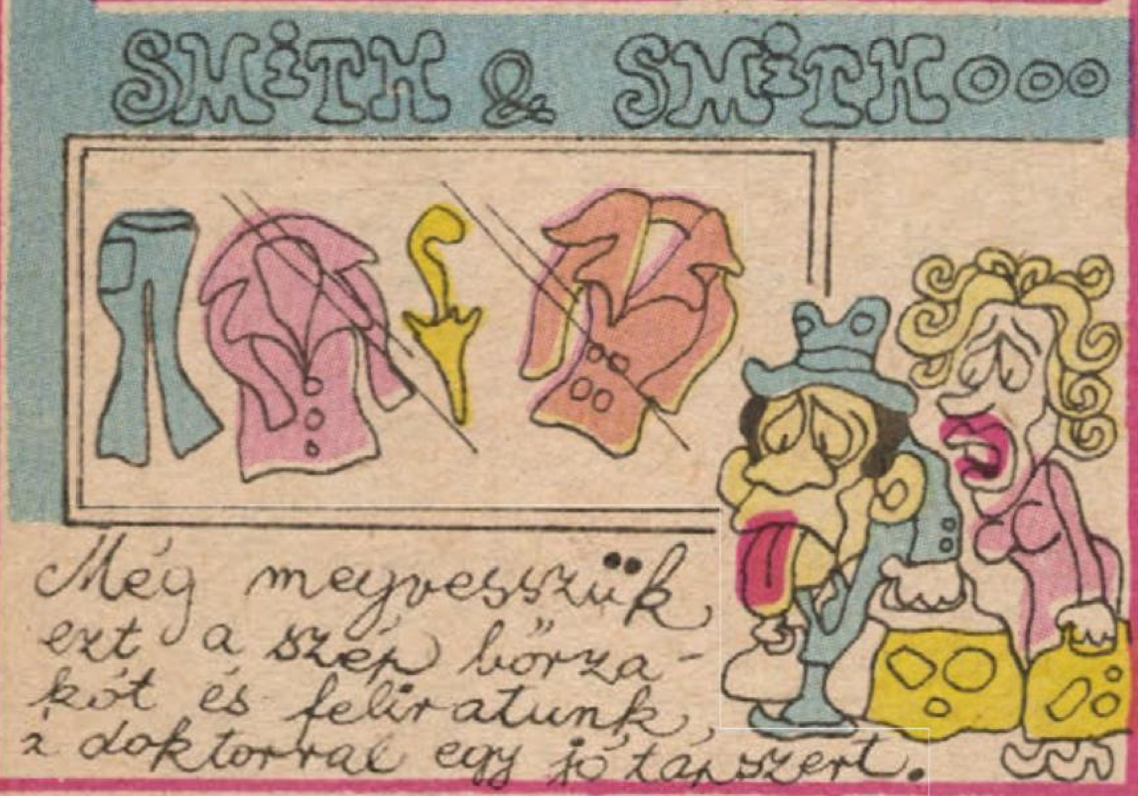
Literes „Kőbányai világossal" találkozhatnak a pestiek. Néhány nagy fo- hatjuk, mert a pestimre Szabadság Tsz gyáli bér palackozó-fejtőüzemében

Turisták figyelmébe!

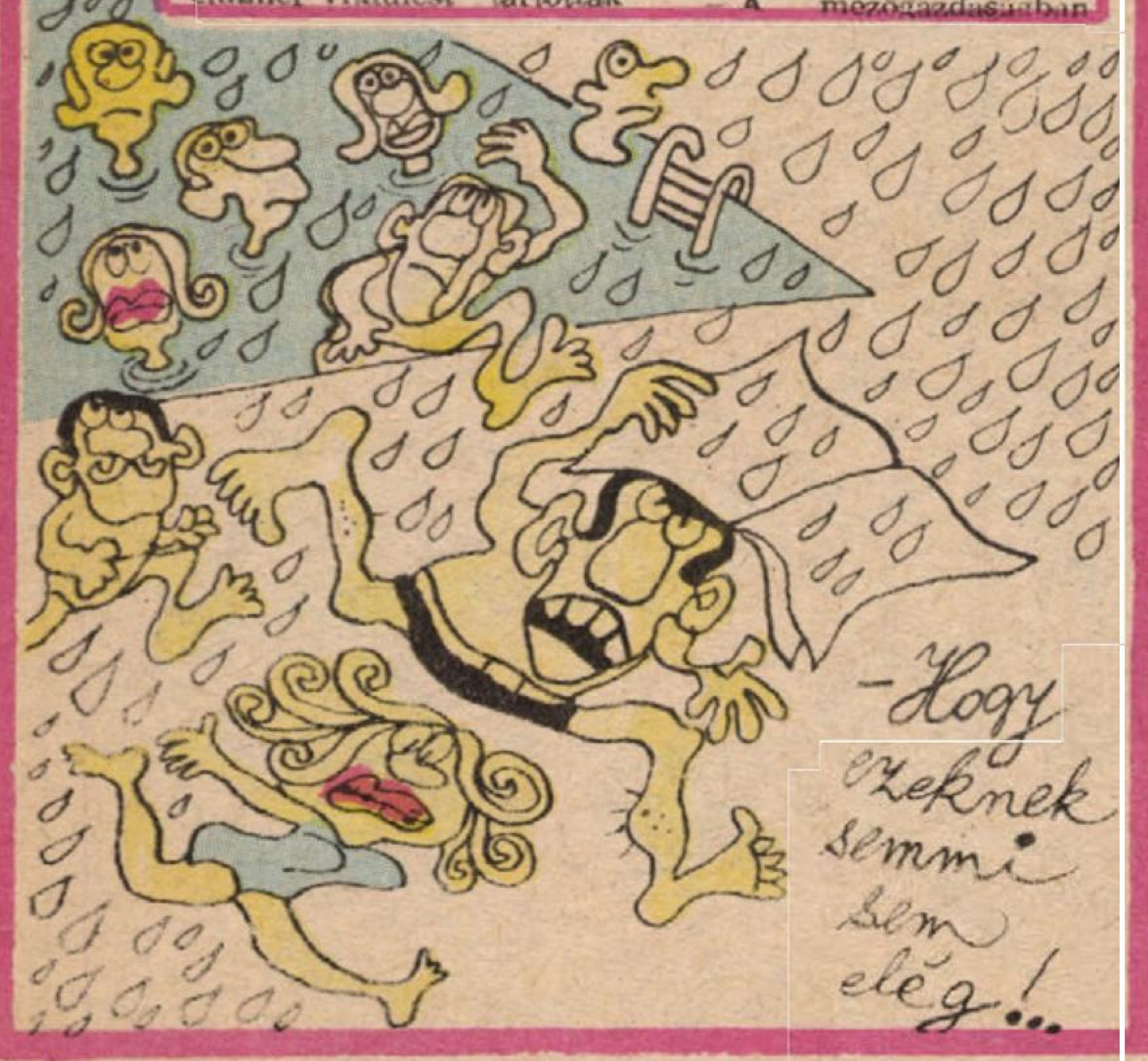
Egészségügyi ellátás külföldön

Befutottak az első olyan számlák az Állami Biztosító séget veszélyeztetné, illetőleg ha a tünetek (tudatza-

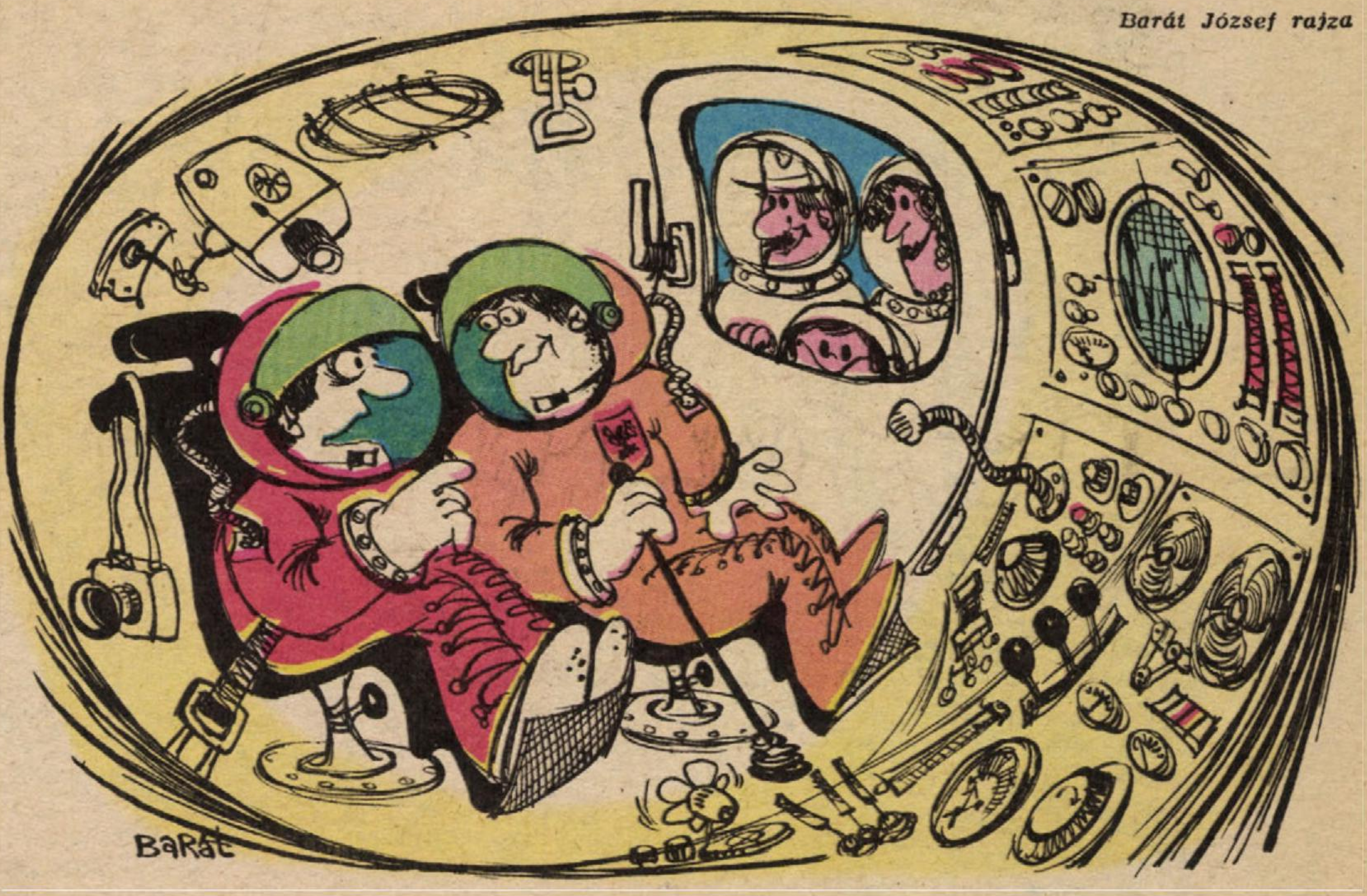
TÉMA — A MESTERSÉGES ESŐ

A magyar öntözéspolitika múltja, jelene és jövője címmel vitaülést tartottak meg, foglalja össze röviden a vitaülésen elhangzottakat. — A mezőgazdaságban

AZ ŰRÁLLOMÁSON

Barát József rajza

– Ezek a rokonok mindenhol megtalálják az embert...

ÖREGSZEM

1

Nézegetem a könyveimet. Melyiket szeressem, melyiket olvassam? Nem akarok dicsekedni, de nagyon sok könyvem van. A lakásom olyan, mint egy könyvesbolt, de még inkább, mint egy antikvárium. Vagy mint egy kincstár. Tekintetemmel végigsimogatom a kincseimet. Itt vannak az új szerzeményeim. Ezeket még nem olvastam. Melyiket válasszam?

Hosszú töprengés után úgy döntök, hogy egy olyan regényt veszek le a polcról, amelyet olvastam már egyszer, és akkor nagyon tetszett. Biztos, ami biztos. Ennél a könyvnél nem érhet csalódás.

Most sem csalódtam benne.

2

Egy hónappal később. Nézegetem a könyveimet. Melyiket szeressem, melyiket olvassam? Itt, ezen a polcon vannak az új szerzeményeim. Új írók, új témák. A kritikusok — kevés kivétellel — dicshimnuszokat írtak ezekről a könyvekről, s nekem lépést kell tartanom a fejlődéssel. Meg kell maradnom annak a fiatalembernek, aki voltam, aki mohón vágyott új, intellektuális élményekre. De most nincs kedvem egyikhez sem. Vajon miért? A fene tudja.

Leveszem a polcról ugyanazt a könyvet, amelyet már kétszer olvastam. Legutoljára egy hónappal ezelőtt. Ha már kétszer tetszett, harmadszor sem fogok csalódni benne.

Most sem csalódtam.

3

Fél évvel később. Nézegetem a könyveimet. Melyiket szeressem, melyiket olvassam? Az elmúlt hetekben ismét vettem új könyveket és óriási a restanciám.

Ma este olvasni fogok, pedig randevúm van egy csodálatos nővel, aki csupa megfejtésre váró titok, de lemondtam a találkozót. Vajon miért? Egy új kaland kellemes izgalmakat ígér, mert minden nő más. És ilyenkor mi, férfiak is megváltozunk egy kicsit. Mégis lemondtam a randevút. És most itt ülök kedvenc karosszékemben és olvasok. A könyvet fél évvel ezelőtt olvastam már — ha jól emlékszem, harmadszor —, de sebaj, ennél a könyvnél nem érhet csalódás. Biztosra mehetek.

Most is így történt. A regény negyedszerre is tetszett.

4

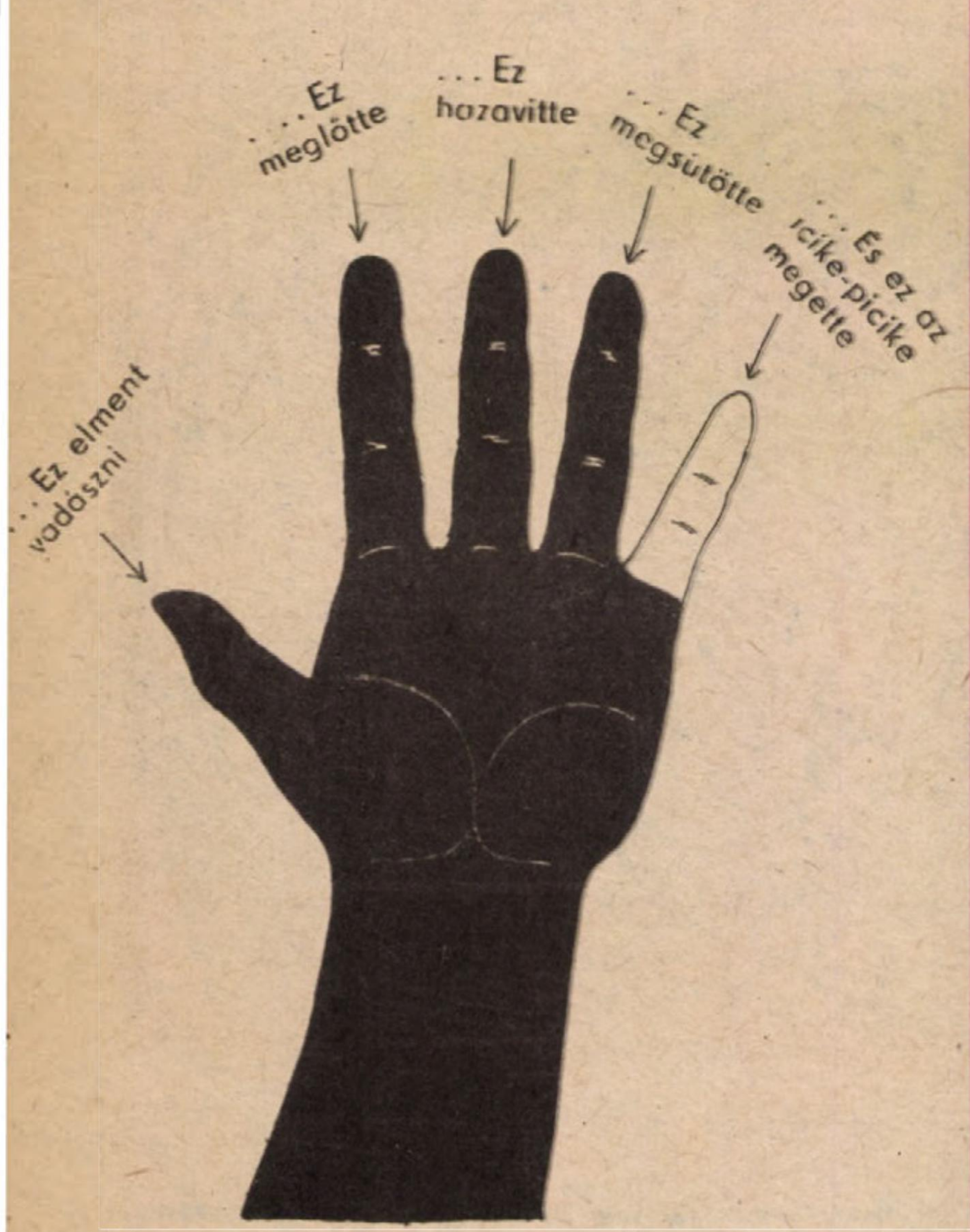
Négy hónappal később. Nézegetem a könyveimet. Melyiket szeressem, melyiket olvassam? Találomra leveszek egy könyvet a polcról, és olvasni kezdek. A regény már néhány oldal után felkelti a kíváncsiságomat. A történet jól indul. Ez az, ez az, amit keresek. Az író mestere a szakmájának és pompásan szövi a történetet. Az ötvenedik oldal után gyanús lesz nekem, hogy én ezt a könyvet már olvastam. De mikor? Aztán eszembe jut. Négy hónappal ezelőtt. Akkor olvastam el... Hányadszor is?... Megvan! Negyedszer! Ezek szerint most olvasom el ötödször. Nem baj. Lehet, hogy már nem lesz olyan izgalmas, mint egy új könyv, de az én koromban már kerülni kell az izgalmakat, a csalódásokat. Ebben a regényben még sohasem csalódtam, tehát folytatom az olvasást.

Ötödszörre is tetszett... És már előre örülök annak, amikor hatodszor fogom elolvasni...

Mikes György

APARTHEID

Forint van?

— Forint van? — lépett hozzám a megnyerő külsejű úriember. Nem lepődtem meg, Pesten is mindenki forintot keres, ki többet, ki kevesebbet.

— Maga is magyar? — kérdeztem a jólöltözöttet.

— Nem. Forint van?

— Van — mondtam. Papírt, jegyzeteket vettem elő, s úgy döntöttem. hogy újdonsült ismerősömnek kiselőadást tartok. — Igen tisztelt úr — kezdtem. — Magyarországon van forint. 1946. augusztus elseje óta, amikor az első szabad forint megjelent...

Közbevág.

— Forint, dollár van?

— Nincs — mondtam neki —, maga igazán tudhatná, hiszen frakkot hord és tornacipőt: a forintnak nem a dollár a váltópénze, hanem a fillér.

— Márka van?

— Az van. Márka szőlő, Márka meggy... Hé! Maga ott hova megy?

A vers enyhén szólva sántított, ám a jólöltözött elsietett. Beültem egy kávéházba. A szomszéd asztalnál három nő beszélgetett. Az egyik odajött hozzám.

— Forint van?

— Van.

— Mennyi?

— Mi mennyi?

— Forint.

— 500. (Figyelem! Illetékesek! Figyelem!)

— Mennyiént adja?

— Nem adom.

— Akkor miért van magának forint?

— Csak. Szeretem.

Az egyik hölgy — estélyi ruhát viselt — kiköpött a terítőre. Fizettek és távoztak. Én is indultam.

A sarkon nepperek egy csoportja lépett hozzám.

— Forint van?

— Van.

— Mennyi?

— Mi közöd hozzá? Én sem kérdezem, hogy nálad hány zloty van. Nem a pénzen mérem az embereket.

A nap folyamán semmi rendkívüli nem történt. Megnéztem a várost, nagyon szép, hatvanheten szólítottak meg pénzügyi, ketten szerelmi ajánlattal. A hetvenedikre egy áruház bejáratánál lettem figyelmes. Csokornyakkendőt viselt, viseltes kabátot hordott, keménykalapja és puha cipője volt. Hóna alatt diplomatatáska, hátán hátizsák, zsákjában fogak és harmonika.

Tudott magyarul, én meg lengyelül, így volt közös nyelvünk. Ezen beszéltünk egy csomó érdekes dologról. Érintettük a vers- és kamatlábakat, szó esett a relativitás elméletéről és a várható időjárás marxista értelmezéséről. Zrínyi halálának körülményeivel kapcsolatban álláspontunk közeledett egymáshoz, úgyhogy megállapíthattam: meglehetősen tájékozott emberrel hozott össze a sors.

— Szervusz! — mondtam neki búcsúzóul.

— Forint van? — mondta ő búcsúzóul.

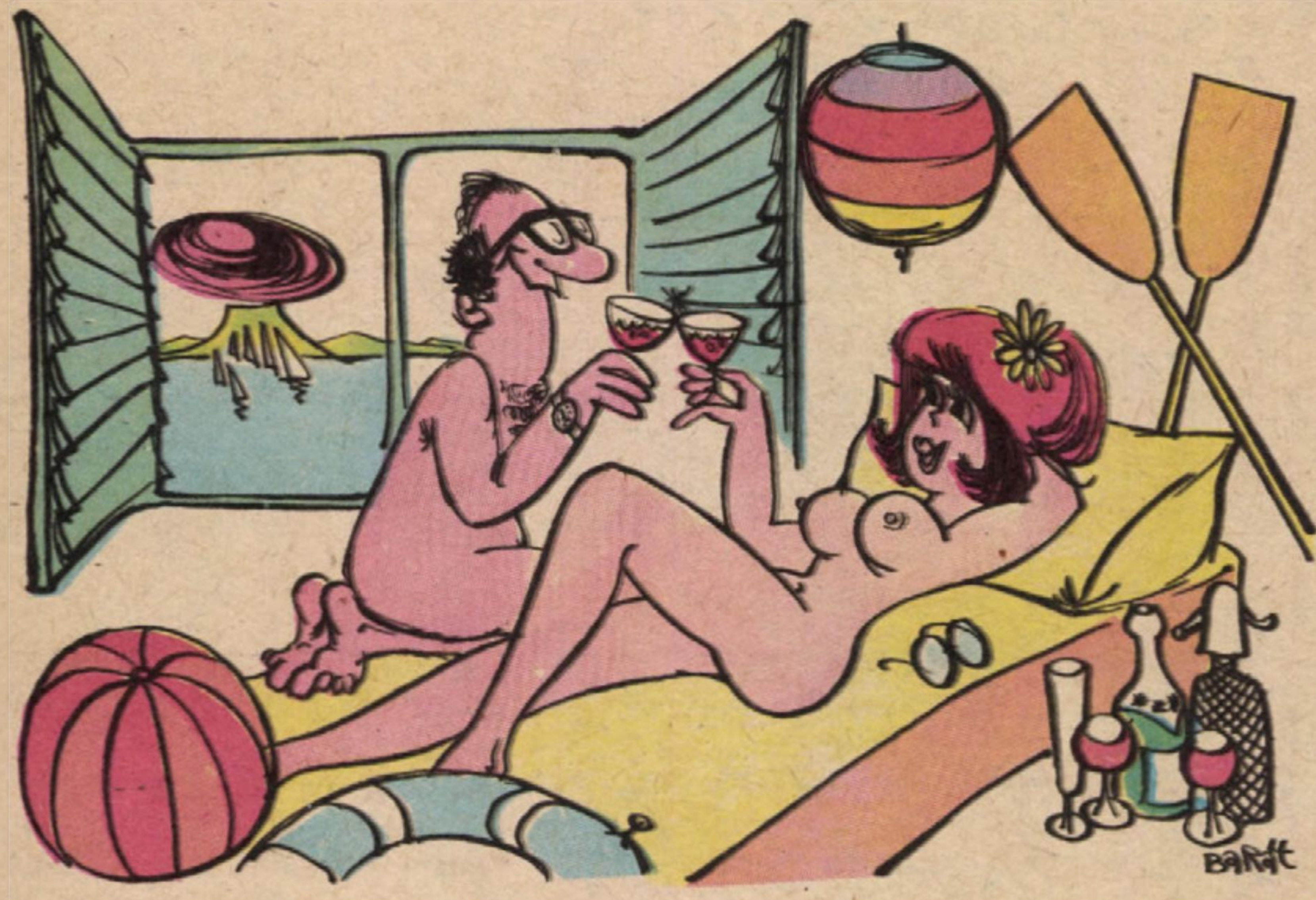
— Nincs. Csak zloty.

— Nem baj. Ezerért adok ezerkettőt. Rendben?

Megegyeztünk. Már több mint egy órája lebukott a nap, de most visszajött, hogy még egyszer megnézze magának ezt a különös embert.

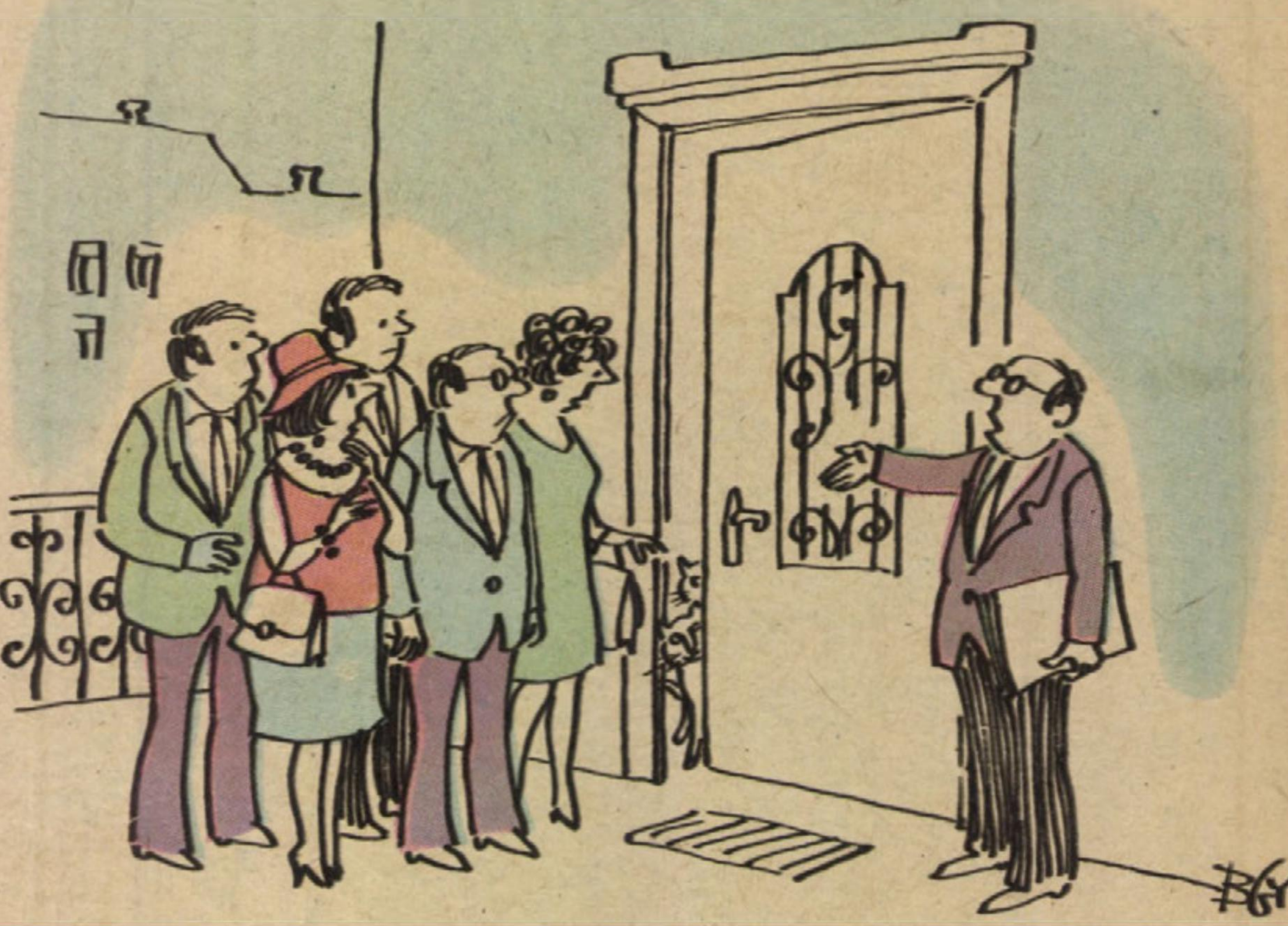
Föld S. Péter

SZÜLŐI GONDVISELÉS

— Ahhoz kepest, hogy negyven forinttal engedtek el a szüleim nyaralni, egészen jól érzem magam...

HAGYATÉKI ELJÁRÁS

— Amelyik rokon vállalja az ötven elárvult cicát is, azé a lakás!

DEFICITES VÁLLALAT

— Gyanús nekem a diri! A saját pénzéből fizeti a holnapi jutalmakat...

— Nézd, Géza, tizenkét éve vagyok a menyasszonyod, azt hiszem, ideje lenne már, hogy elvegyél feleségül.

— Igazad van, kedvesem, csakhogy egy kis baj van. Most már nem vagy hozzám elég fiatal.

* *

A főnök belép az irodába és bosszankodva azt mondja a gépírónőnek:

— Miért van az, kartársnő, hogy amikor én belépek a szobába, maga sohasem dolgozik?

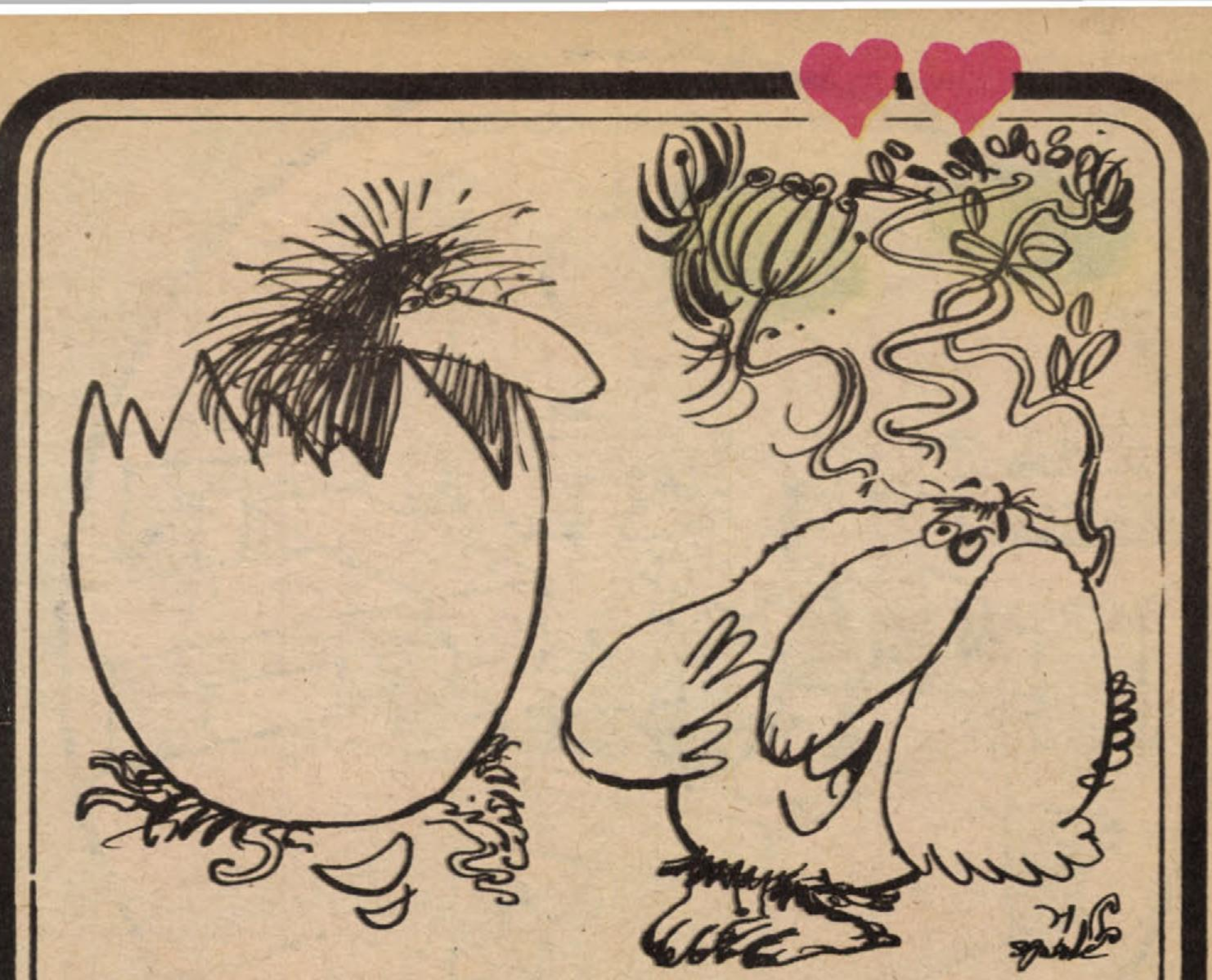
— Mert a főnök kartársnak gumitalpú cipője van.

— Felkérem a tisztelt nézőt, ítélje oda a közönség díját!

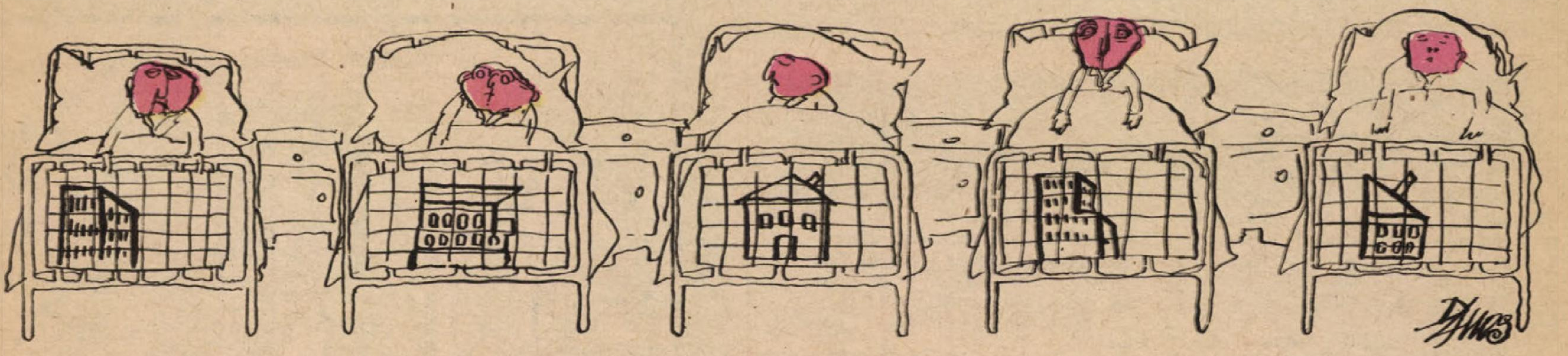

— És ezek miatt fogunk mi beledögleni a szerelembe tíz év múlva?

— Gyorsan meséld el, mi volt, te még emlékszel mindenre!

LAKÁSOSZTÁLYRÓL AZ IDEGOSZTÁLYRA

Felmentem Ormányos Gézához, hogy intézze el a pudvinkakiutalásomat. Ormányos Géza ugyan nemhogy a barátainak, még az ellenségeinek sem intézett el soha semmit, viszont mindig tűrhető reprezentációs akármivel kínálja az embert, mert az apósa cukrászatban dolgozik és lopja az aprósüteményt.

Ormányos Gézát nem találtam a szobájában. Kinn könyökölt a teraszon és lázas szemlélődésbe merült.

— Gyere csak! — mondta. — Itt láthatsz valamit.

Lenn a pályán egy csomó kiskatona vidor kötélhúzással mulatta magát. Egy hosszú kötél hevert a földön, hat kiskatona fogta jobbról, hat meg balról. Középen egy nagyobbacska kiskatona állt, ez magasabb rangú lehetett, mert nem húzott, csak ordított. Amikor azt ordította: „Hoppá!", akkor a kisebb kiskatonák nyögni kezdtek és húzni, ki jobbra, ki balra, a saját sorsának rendelése szerint. Kötélhúzás... nem sorolható a legmagasabb emberi tevékenységek közé, de fejleszti a vázizomzatot és jótékony hatással bír a belső elválasztású mirigyek működésére. Istenkém, mindenkinek megvannak a maga mirigyei.

— Na? — mondta Ormányos Géza. — Mit szólsz?

— Helyeslem — mondtam. — Kötélhúzás. A szabad idő okszerű felhasználása. Edzett ifjúságért. Belépés nemcsak tornacipőben. Fiatalabbak is abbahagyhatják.

— El vagy tévedve — mondta Ormányos Géza. — A magad együgyű módján csak a dolgok egyik oldalát látod. Kérlek, emeld megtört tekintetedet amaz épülőfélben levő házra.

Emeltem. Egy szürke négyemeletes állt ott, félig kész állapotban. A négy emelet végiben egy-egy illető támasztotta a korlátot, hajszálra azonos pózban, mintha ógörög emeletfők lettek volna a fülükre húzott svájci sapkában. A kötélhúzókat nézték.

— A Haggenmacher Károly-brigád tagjai — mondta Ormányos Géza. — Naponta több ízben áldoznak névadójuk emlékének.

— Várj csak — derengett valami. — Ha jól emlékszem, Haggenmacher Károly neves serfőzőmester volt részint a századfordulón, részint Kőbányán.

— Stimmel — mondta Ormányos Géza. — Nos, mit szólsz hozzájuk? Állnak és néznek.

— Istenkém — mondtam. — Kontemplatív típusok. Egy klaszszikus életforma megtestesítői. Gondolj Quintus Horatius Flaccusra.

— A szöveget hallgasd, te ütődött!

Hallgattam. A négy emelet mindegyikéről atyai jó tanácsok szállongtak alá a kötelet macerálló kiskatonák fejére.

— Sérvet kapsz, Rezső!

— Tedd le azt a madzagot, Lojzi!

— Vigyázz Béla, elszakad, és összetöröd azt a porcelán fenekedet.

Ormányos Géza elkínzott arccal fordult felém.

— Tessék. Nem elég, hogy ők csak a falat támasztják, még azt is gúny tárgyává teszik, aki egyáltalán csinál valamit. És ez így megy. Nekem elhiheted, mert én hónapok óta figyelem őket.

Valami nem stimmelt itt nekem.

— Állítsd le magad, Ormányos — mondtam. — Hiszen akkor te sem dolgozol.

— Igaz — mondta. — De engem legalább nemes harag tölt el közben. Ide hallgass, a magyar építőiparnak hagyományai vannak. Emlékezz például Kőmíves Kelemennére.

Nem szívesen emlékeztem például Kőmíves Kelemennére. Kőmíves Kelemenné beépített ember volt, s az ilyesmit jobb elfelejteni.

— Nincs igazad, Ormányos — mondtam hát emlékezés helyett. — Az a ház ott mégiscsak áll. Hát, ha a Haggenmacher brigád egész nap csak a falat támasztja, kik építették fel a négy emeletet?

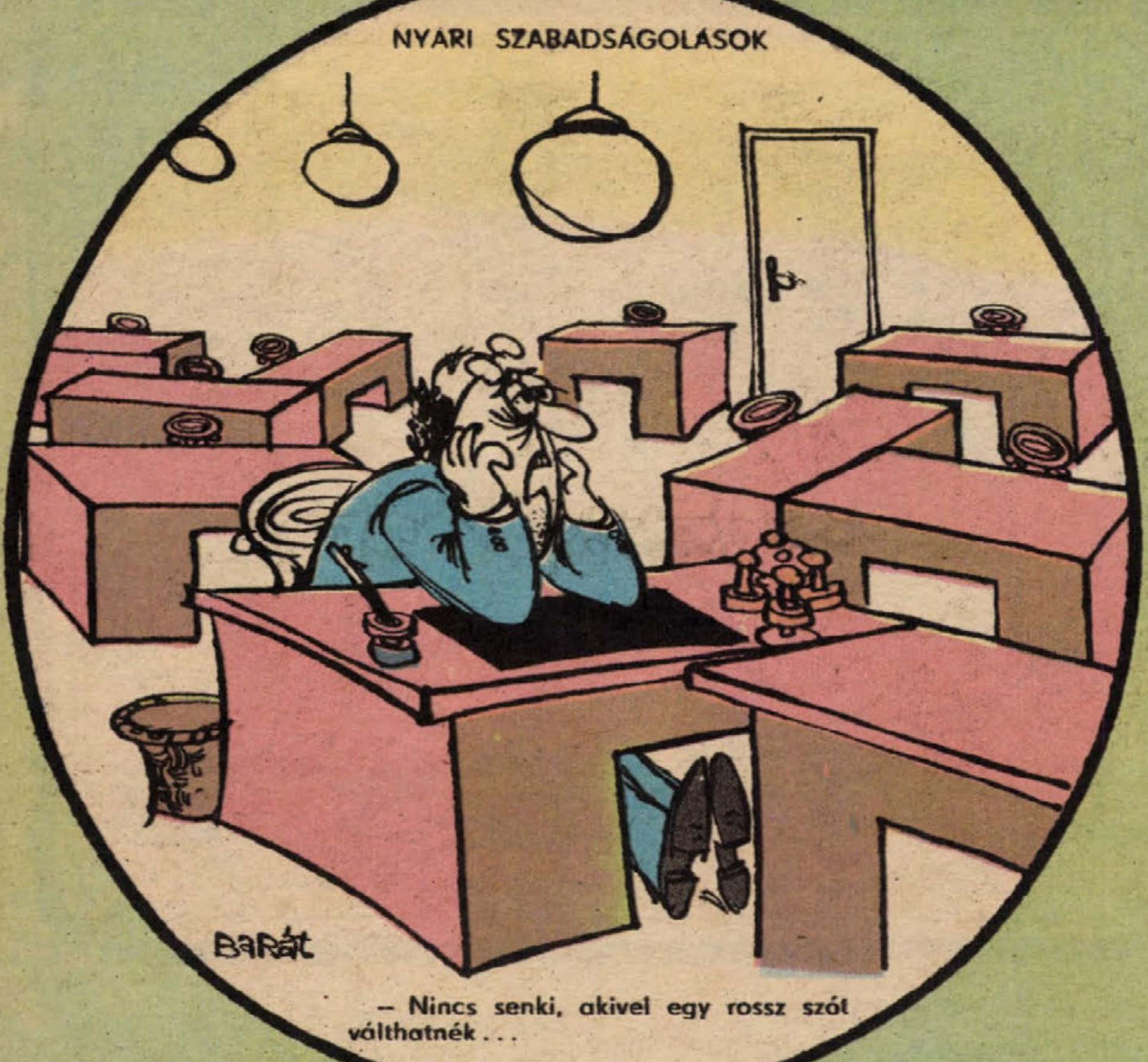
— Ostoba kérdés — mondta Ormányos Géza. — Természetesen a kiskatonák.

Azóta arra gondolok, hogy ideje lenne tán bizonyos szervezeti módosításokat eszközölni. Például, hogy az újonc egyszerű talicskásként vonuljon be, az eskütétel után aztán automatikusan kapja meg az almalterosi rangfokozatot, alaki kiképzés végeztével pedig két csillaggal vihesse fel akár a segédpallérosságig is. A leszerelők helyére pedig természetesen újabb korosztályokat kell behívni.

Elsőnek talán a Haggenmacher-brigádot és rögtön utána Ormányos Gézát.

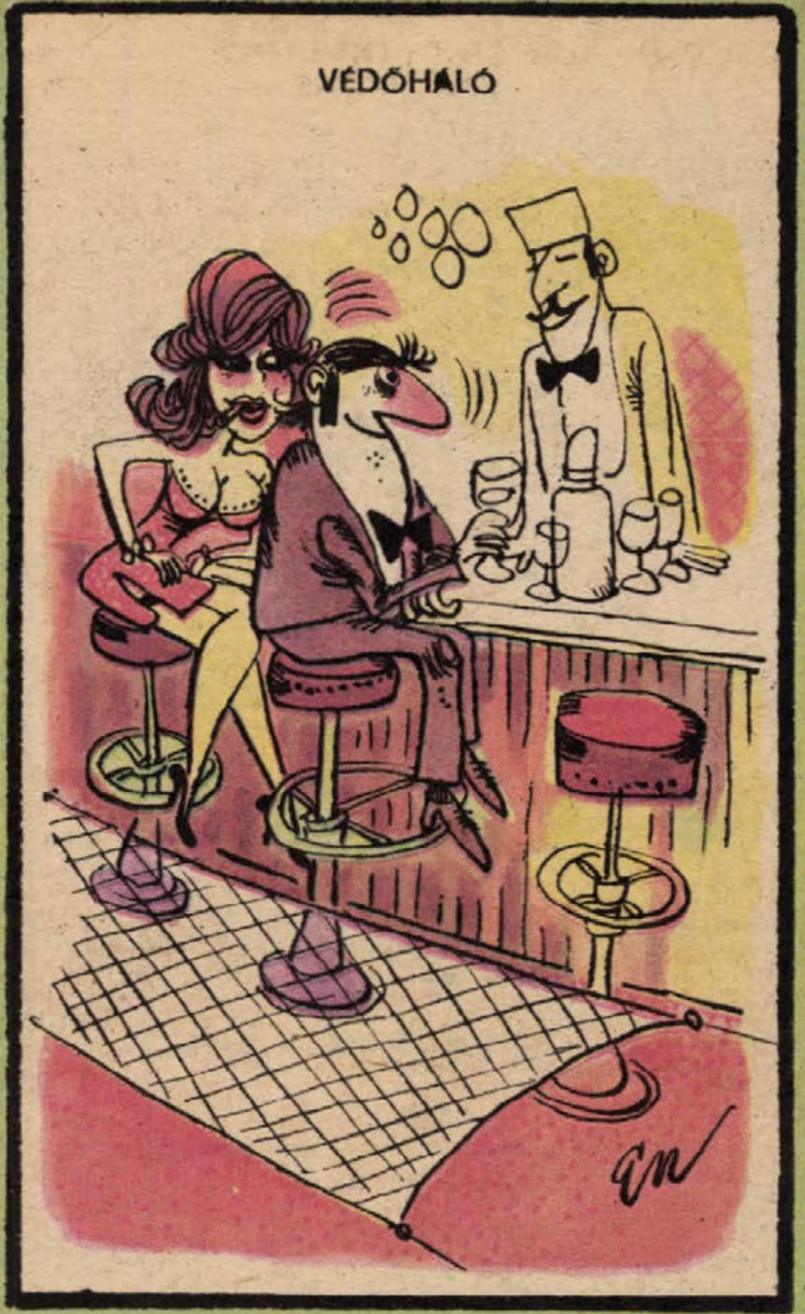
Peterdi Pál

NYÁRI SZABADSÁGOLÁSOK

– Nincs senki, akivel egy rossz szót válthatnék . . .

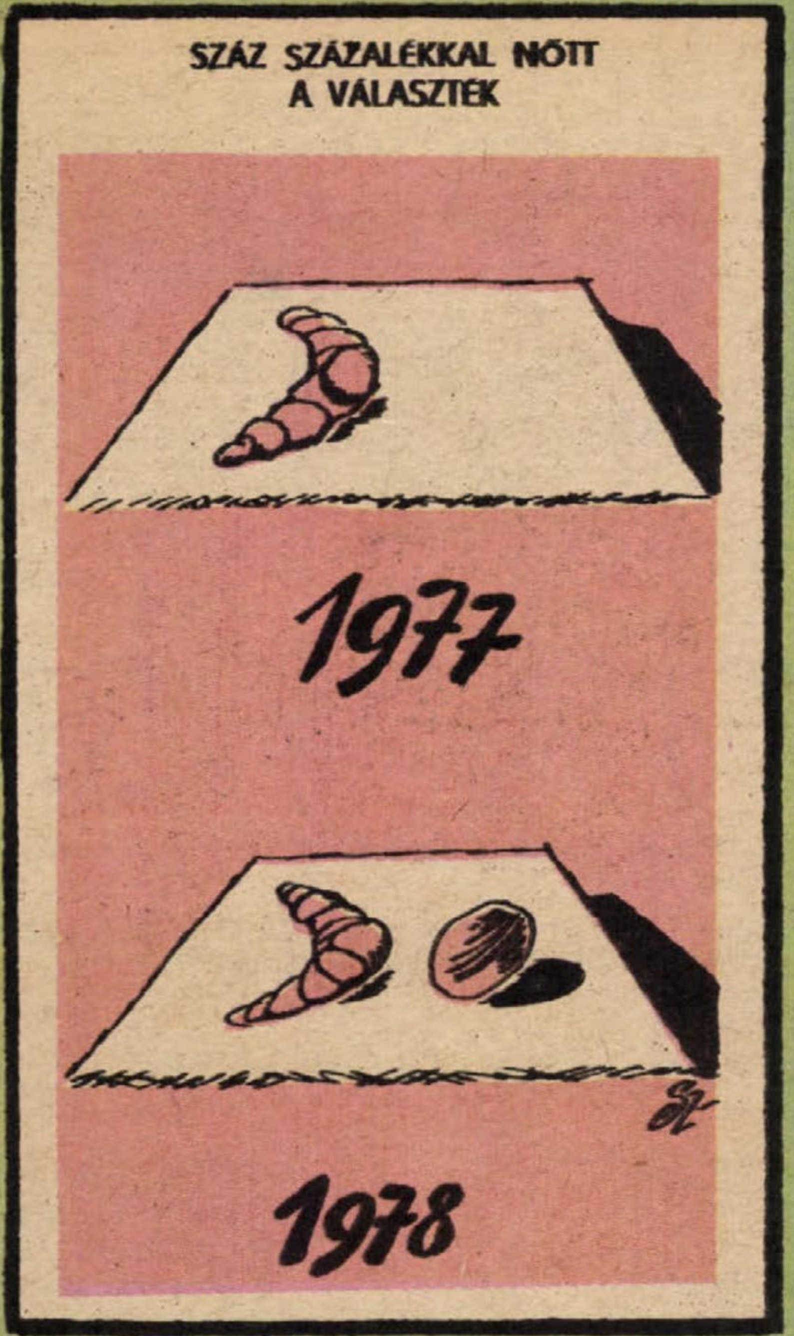
VÉDŐHÁLÓ

– Magára büsz[ke] lehet a felesége. Be merte vallani, [h]ogy nős ember.

SZÁZ SZÁZALÉKKAL NŐTT A VÁLASZTÉK

– A feleségem azért jobban főz . . .

KIMUTATÁSI ÁRTALOM

— Főorvos úr kérem, engem kimutatnak! Én naponta szerepelek a sajtóban a statisztikai kimutatásokban.

— Na, ne mondja?! És milyen más betegségek fordultak elő a családban?

— Nálunk kérem szépen nem volt senki sem alkoholista, nikotinista, koffeinista vagy szadista! De nekem stresszem van, mert ma már minden kimutatásban statisztikai alany vagyok.

— Mondjon egy konkrét panaszt!

— Én, doktor úr, egy főre jutva napi tíz cigarettát szívok. Képzelje el, hogy milyen nagy megterhelés ez a koszorúeremnek, ha nem is dohányzom! És milyen nagy felelősség az a tudat, hogyha napi húsz cigit szívnék, akkor károsan befolyásolnám a világátlagot!

— Ne vegye úgy a szívére!

— A májamra veszem. Én ugyanis, drága főorvos úr, nyolcegész héttized rövid italt, huszonöt liter sört és harminchárom liter bort iszom évente átlagosan. Ettől a kimutatástól az én antialkoholista májam már egy ültő helyében zsugort kap!

— Szokjon le a statisztikai kimutatások olvasásáról!

— Én már rég leszoktam róla, doktor úr! De az élettársam minden áldott nap felolvassa ezeket nekem, s akkor még meg azt is megjegyzi, hogy ma már átlagosan megcsalom, mivel egy egész nyolctized élettárs jut ma már a fejemre. Hát, az én fejem ezt nem bírja tovább! Néha úgy érzem, hogy már a szomszéd lakó kutyája is a szemembe röhög ezért a nyolc egész héttized égetett szeszért! Miért nem írják meg azt is az újságok, főorvos úr, hogy ezekben a dolgokban én egy nagy nulla vagyok?!

— Magának üldözési mániája van!

— Miért, ön szívesen veszi, doktor úr, hogy kimutatják a maga fejére is az átlagot?! Ön még egy statisztikai kimutatásban sem akart nulla lenni?!

— Nézze, én olyan józanul élek, hogy szinte már nem is vagyok statisztikai alany!

— Gratulálok! És hányas lába van a főorvos úrnak?

— Negyvennégyes.

— Akkor engedje meg, hogy elővegyem az ezerkilencszázhetvennyolcas ENSZ-statisztikát. Önre három egész kilenctized negyvennégyes cipő jut fejenként. Ehhez mit szól?

— Köszönöm, elviselem!

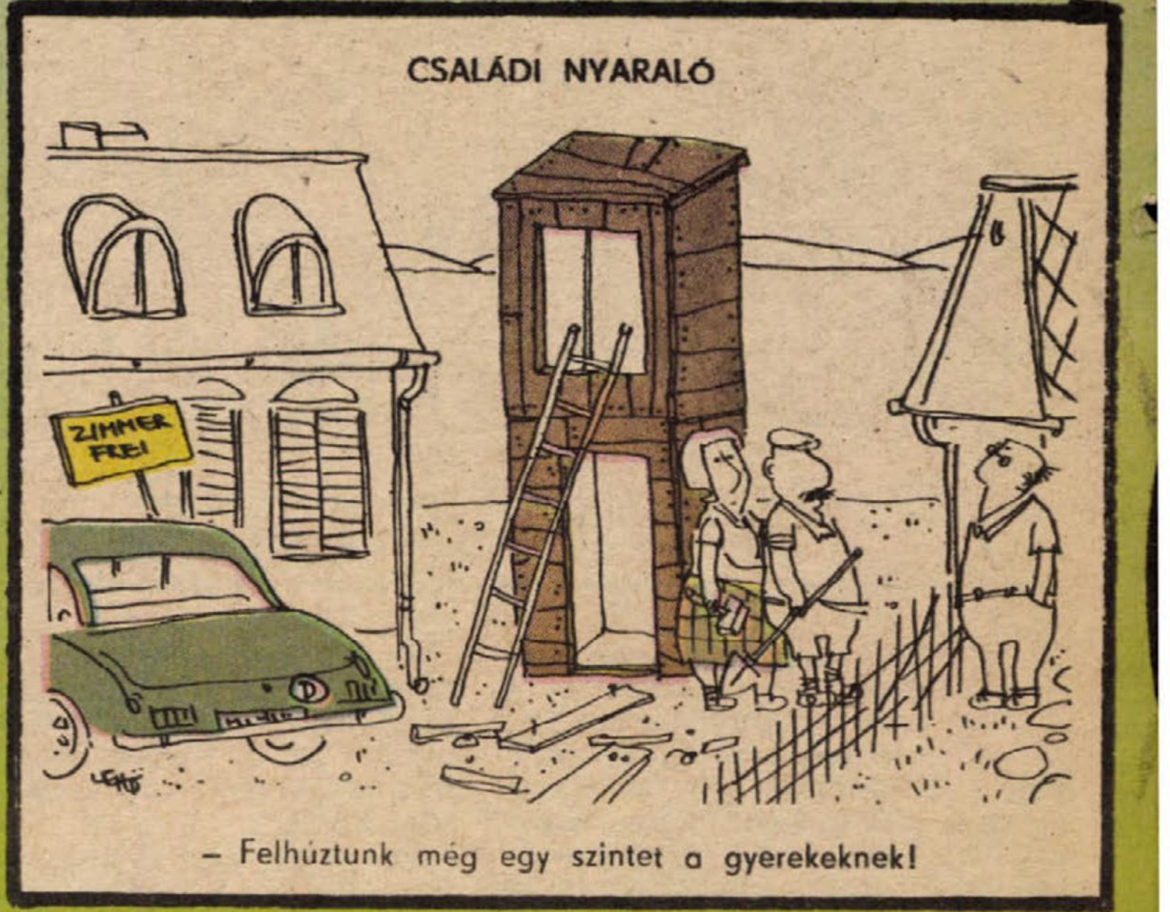
— Én viszont beleőrülök a felelősségbe! Nekem nem mindegy, hogy hány pár cipő jut a lábamra, hogy átlagosan hány feleségem van otthon, hogy hányszor mit csinálok, ha nem is csinálok semmit, mert nekem sokszor ahhoz van kedvem, hogy nullaszor csináljam azt, amit más hetente kilenc egész huszadtizedszer, de most már abszolúte nem tudom, hogy felfelé vagy lefelé térek-e el az átlagtól!? Én most már egy átlagos szürke ember lettem, és nem merek semmit se csinálni egy főre jutva. Tessék nekem felírni valami statisztika elleni gyógyszert! Különben vége az egyéniségemnek, és beugrom a Dunába, ahová egy főre jutva évi nulla egész egytized ember ugrik!

— Felírok napi háromszor két tabletta nyugi Vizpulátot.

— Köszönöm, főorvos úr! Akkor évente kétezerszázkilencven Vizpulát tabletta jut rám. Ettől talán megnyugszom.

Tormai László

CSALÁDI NYARALÓ

– Felhúztunk még egy szintet a gyerekeknek!

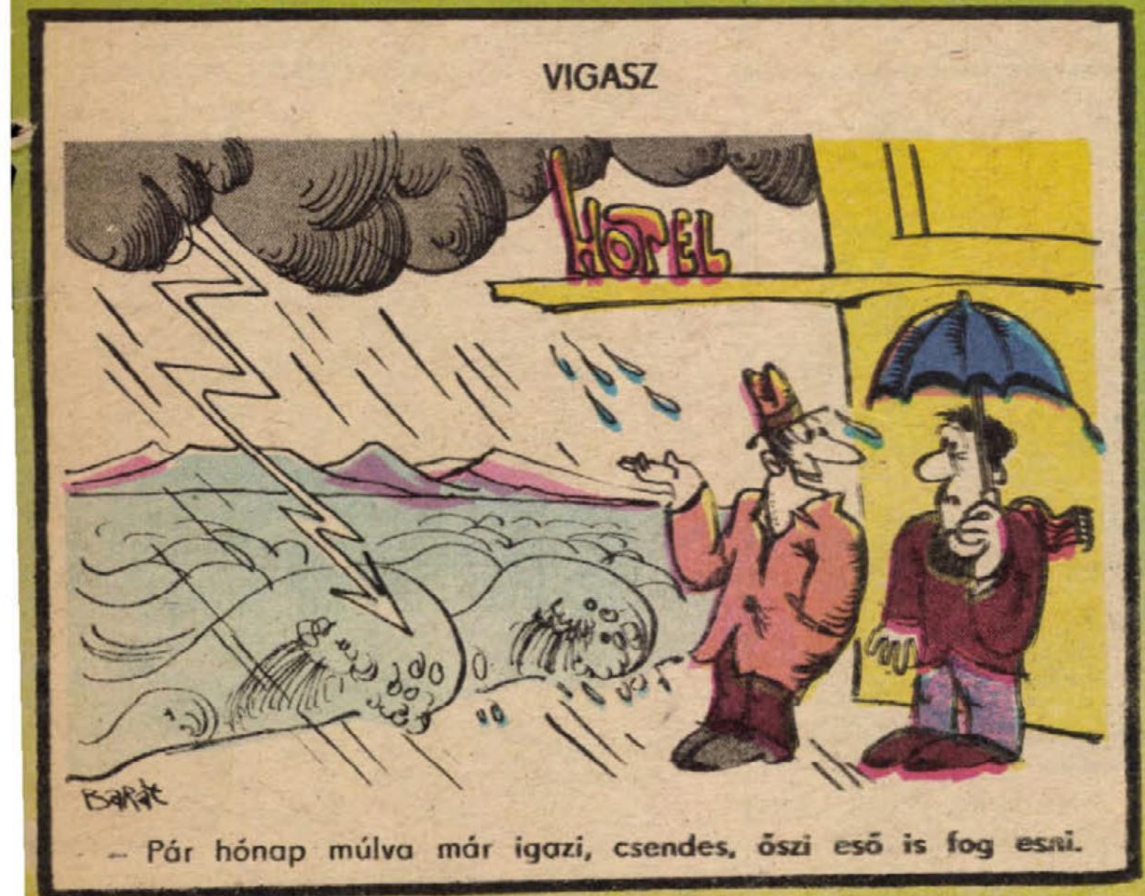
FRISS ÁRU

– Mennyivel jobb magával beszélgetni, mint a férjével dumálni a világhelyzetről!

VIGASZ

– Pár hónap múlva már igazi, csendes, őszi eső is fog esni.

A LEMEZLOVAS

— Örülök, hogy látom kedveském! Nem segítene cipelni a lemezeket? — kérdezte tőlem a körúti lemezbolt előtt régi ismerősöm özvegy Freimovics Rezsőné.

— Nagyon szívesen, Freimovics néni. Milyen lemezeket vásárolt? Lehár, Kálmán, Huszka, Jacobi, magyar nóták? — érdeklődtem a tiszteskorú matrónától.

— Nem. Rock lemezeket.

— Mi szüksége van magának ezekre a lemezekre?

— A szomszédom, akivel jó barátságban vagyok, egy kultúrház igazgatója. Annyit panaszkodtam neki a nyugdíjamról, hogy végül azt mondta: „Freimovics néni, maga szereti a fiatalokat, ezennel felkérem, szerződjön le hozzánk. Egy kis mellékes magának sem árt." Nos, engedtem a rábeszélésnek és felcsaptam lemezlovasnak egy disco klubban. Koromra való tekintettel megadták a működési engedélyt is.

— Ne haragudjon, de én még nem láttam olyan lemezlovast, akinek már dédunokája is van.

Özvegy Freimovicsné sértődötten azt felelte:

— Öreg asszony, nem vén asszony. Vegye tudomásul, hogy abba a discoklubba az én kedvemért járnak a fiatalok. Én például felteszek egy Abba nagylemezt, majd utána elmesélek egy érdekes történetet a régi Király Színházról, és Fedák Sáriról. Rod Steward lemeze előtt ételrecepteket mondok: hogyan kell elkészíteni az omlós vaníliás kiflit? A Boney M. együttes előtt a megboldogult férjemről beszélek, aki áldott jó ember volt. A Led Zeppelinékhez 1920-as újságcikkeket olvasok fel, hadd tudják meg a fiatalok, milyen volt akkor a világ. Suzi Quatro műsora közben horgolni tanítom őket.

— Ön valóban egyéni lemezlovas. És sikere van, Freimovics néni?

— De mennyire! Fergeteges tapsokat kapok minden este. A fiatalok versengenek dedikált fényképemért. Sokszorosítottam ugyanis egy fotográfiámat. Persze, mint mindenki, én is hiú vagyok. A kép 1920-ból való. Egyébként győződjék meg róla maga is, hogy rajonganak értem. Meghívom ma estére a discóba. Remek új Donna Summer felvételeket teszek fel a korongra.

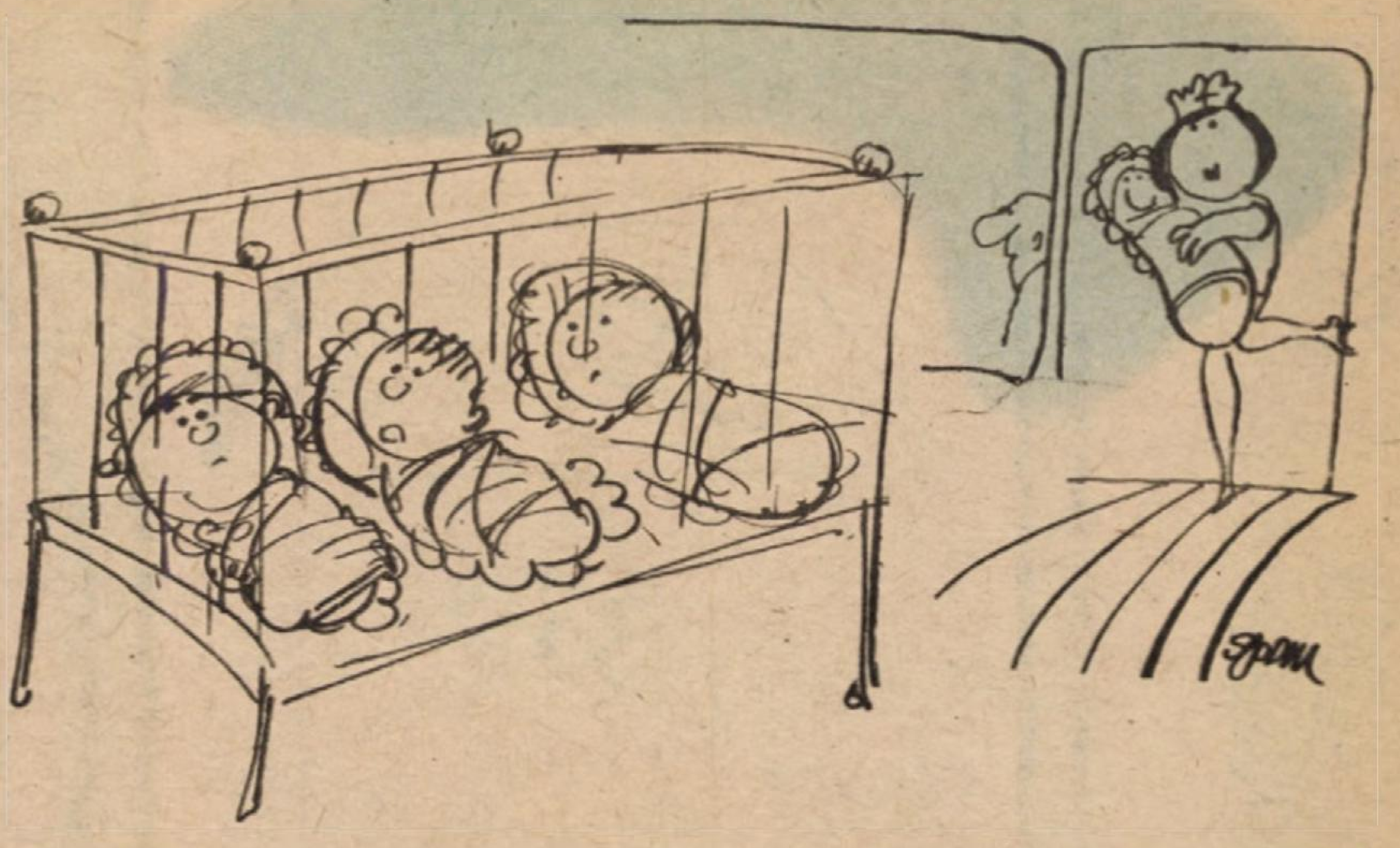

— Öreg vagyok én már az ilyesmihez, Freimovics néni — sóhajtottam és kezet szorítottam napjaink egyetlen nyugdíjas lemezlovasával, aki friss, délceg léptekkel elindult sikerei színhelyére: a discoklubba.

Galambos Szilveszter

SZOMBAT ESTI FORGALOM

– Milyen peches vagyok. Állítólag egy 32 négyzetméteres lakásba születtem bele!

TRIBÜN

Autóstörténet az NSZK-ból.
Az autóstoppos felkéredzkedik egy csodálatos Mercedesbe. Elindulnak, a Mercedes egyre gyorsabban száguld, a mutató táncolva kúszik felfelé... 140... 180... 200..., a stoppos halálsápadtan ül a helyén. Egyszercsak hátrafordul az autós felesége.
— Nem kell félnie... Hans álmában is ismeri ezt az utat. Nem igaz, Hans? Hans! HANS!!

*

Elvira Rosenblatt írja a „Funny” című magazinban.
— Egy nő háromféleképpen védheti meg manapság a tisztességét. Cselgánccsal, karatéval... és, ha felteszi a szemüvegét...

*

A „Current Comedy” c. lapban olvastuk:
— Azt mondják, a kocogás a legolcsóbb sport, mert kocogni semmibe sem kerül. Nos, vettem egy szakkönyvet a kocogásról. 9 dollár. Vásároltam egy pár kocogócipőt. 30 dollár. Aztán vásároltam egy tréningruhát. 35 dollár. Aztán beiratkoztam a kocogóklubba. 50 dollár. Most aztán kocoghatok — a hitelezőim elől...

*

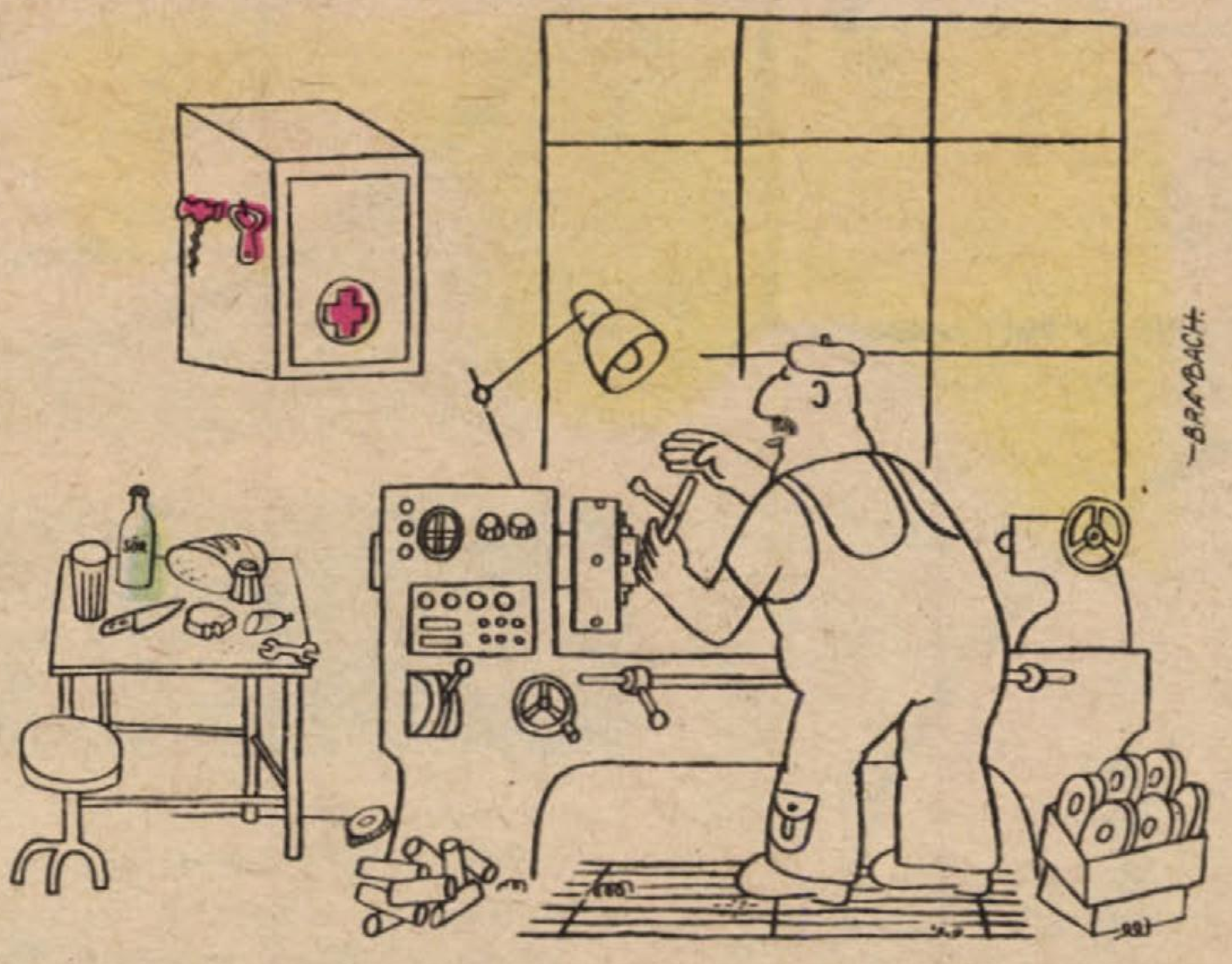
Ted Turner, egy amerikai papnevelde rögbicsapatának az edzője mondotta újságírók kérdésére:
— Én lelkész létemre természetesen hiszek a csodákban. Sőt, továbbmegyek: edző létemre — számítok is rájuk!

*

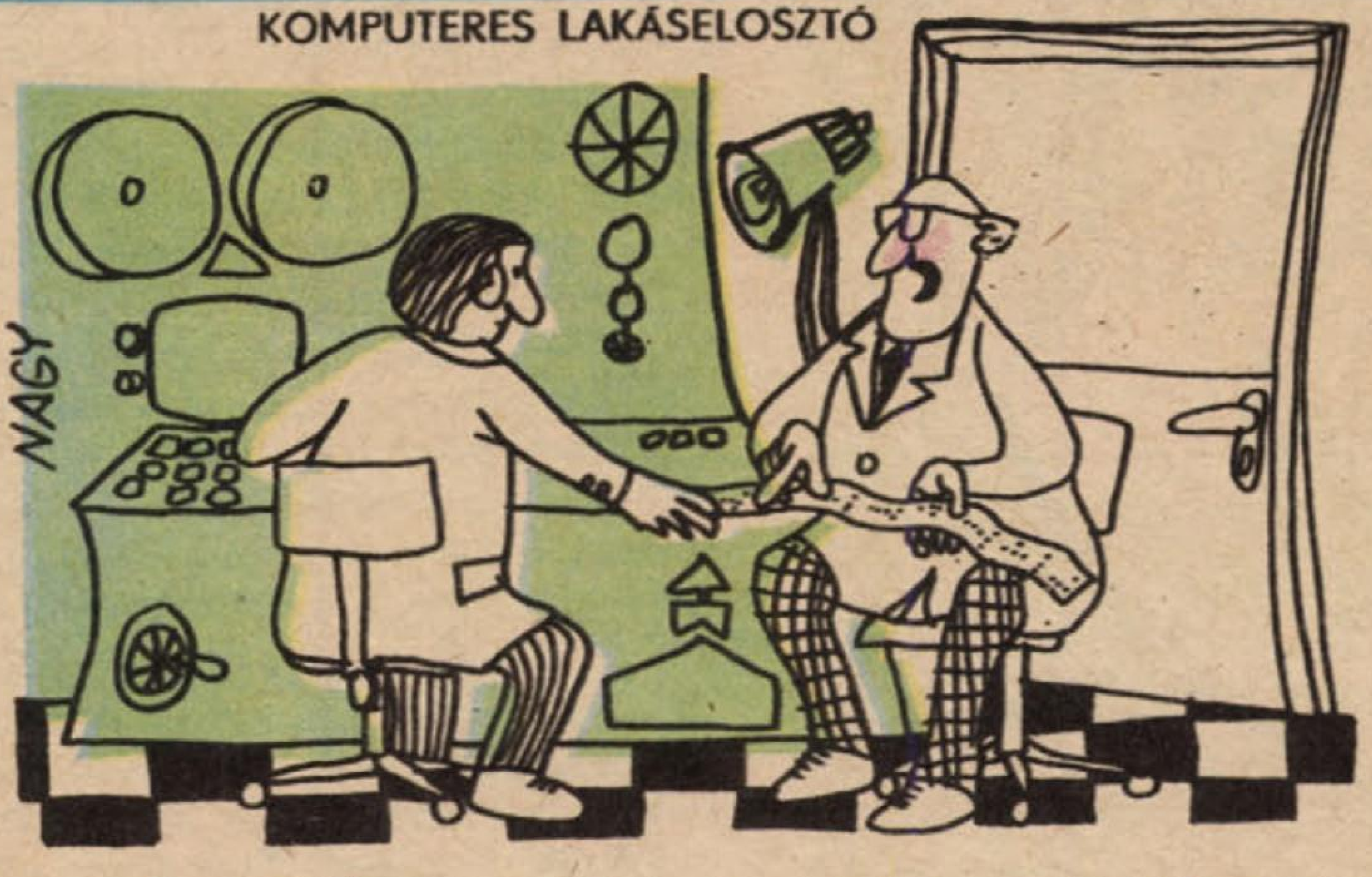
Wimbledon.
A veterán holland Tom Okker három sima játszmában verte a végső győzelemre is esélyes argentin Guilermo Villast.
— Ezt a labdarúgó-VB visszavágójának is tekinthetjük — mondta Okker a meccs után. — Most legalább mindenki láthatja, mi a helyzet, ha jó bíró vezeti a mérkőzést.

(p. p.)

MENTŐSZEKRÉNY

KOMPUTERES LAKÁSELOSZTÓ

– Ez a módszer sem jó! A gép mindig a saját kódszámát adja meg.

NEM AKARNAK LEMARADNI

– Mondja gyorsan, bácsika, van itt valahol egy eladó présház?

ZSÖLLYE

Marty Feldman, a „gülüszemű” filmsztár és tévékomikus, rengeteget dolgozott az utóbbi időben és idegkimerültségre panaszkodott. Barátai tanácsára felkereste Ben Howardot, az egyik legismertebb hollywoodi pszichológust.
— Segítsen rajtam, Mr. Howard! Azt hiszem, megbolondultam. Néha már úgy érzem, hogy nem vagyok normális, hogy megőrültem!
Howard igyekezett megnyugtatni páciensét.
— Miből következtet erre?
Feldman suttogóra fogta a hangját.
— Csak a húsos palacsintát szeretem.
A pszichológus elmosolyodott.
— Az még nem betegség. Én is szeretem a húsos palacsintát.
Feldman arca federült.
— Jaj, de örülök! Akkor valamelyik nap okvetlenül jöjjön el hozzám. Két szekrényem tele van vele!

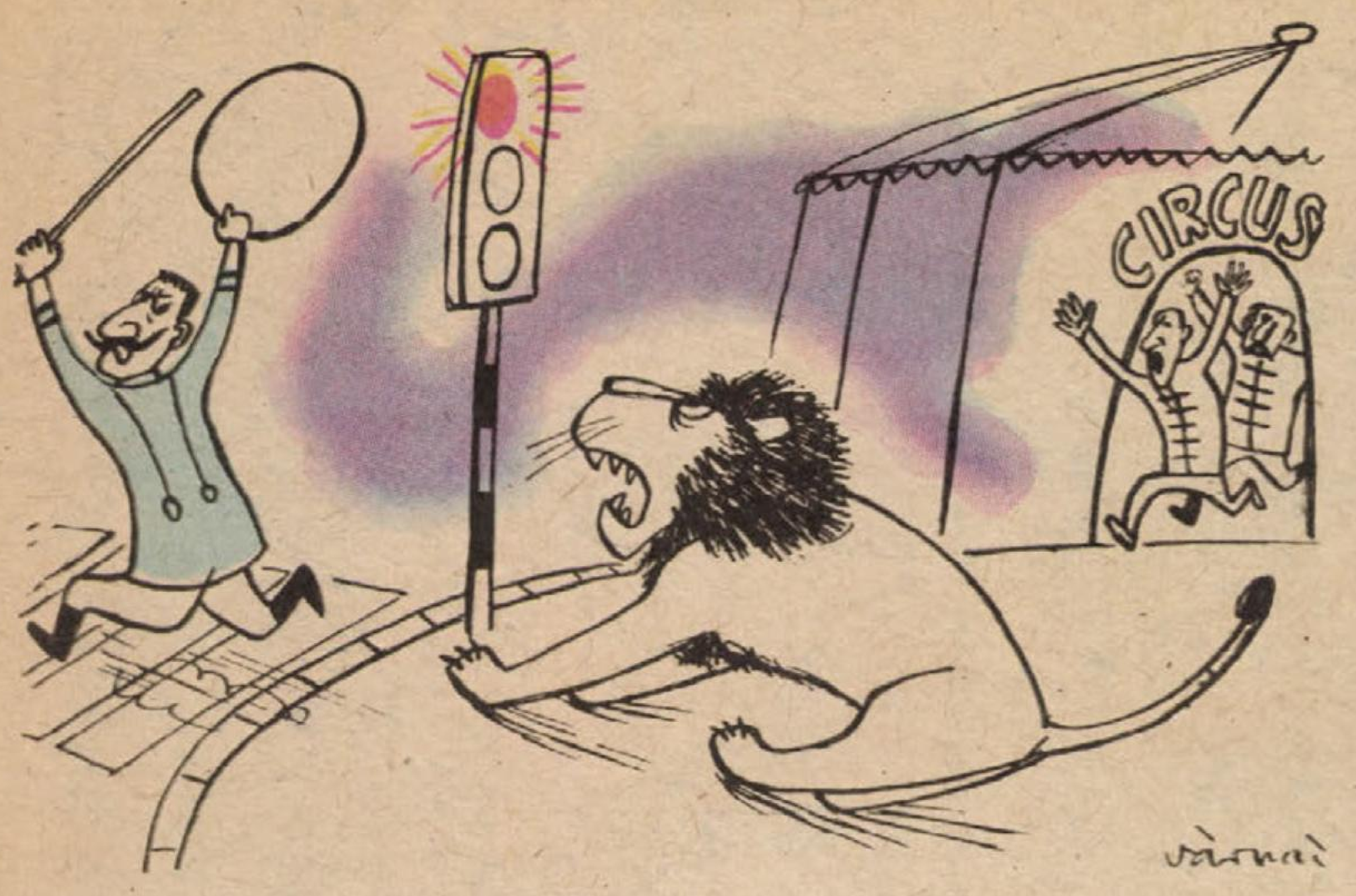
*

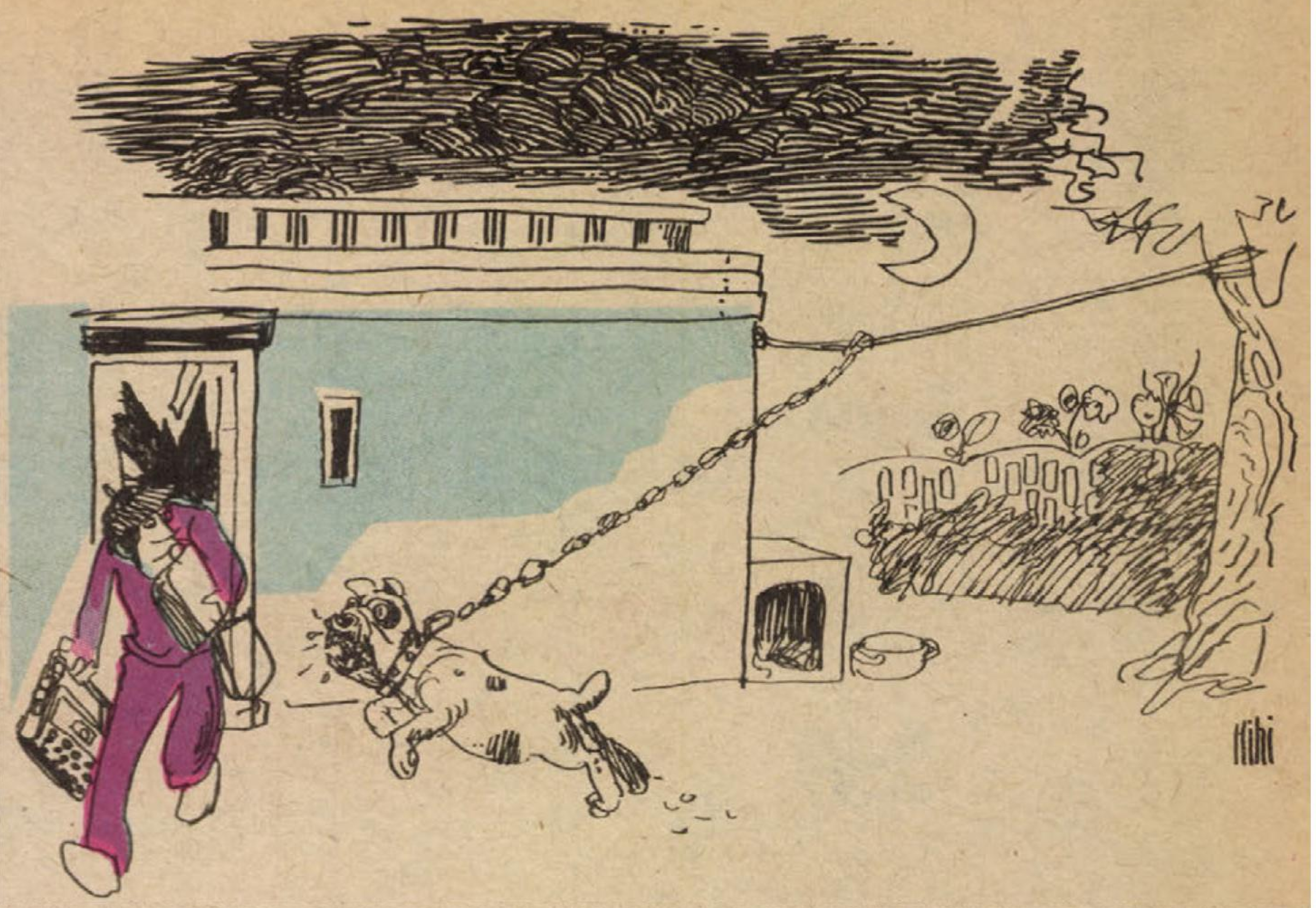
A népszerű slágerszövegíró arról is nevezetes, hogy nem sokat törődik a külsejével. Valamelyik délelőtt a tihanyi szálloda kertjében kártyázott barátaival. A nap ugyancsak sütött és szerzőbarátunk elővette zsebkendőjét, hogy verejtékező homlokát megtörölje. A zsebkendőre jókora csomó volt kötve. A szövegíró töprengve nézte a bogot.
— Hát ezt miért kötöttem? Biztos azért, hogy valamit el ne felejtsek!
De mit?
Fényes Szabolcs halkan megjegyezte.
— Talán kimosatni a zsebkendődet!

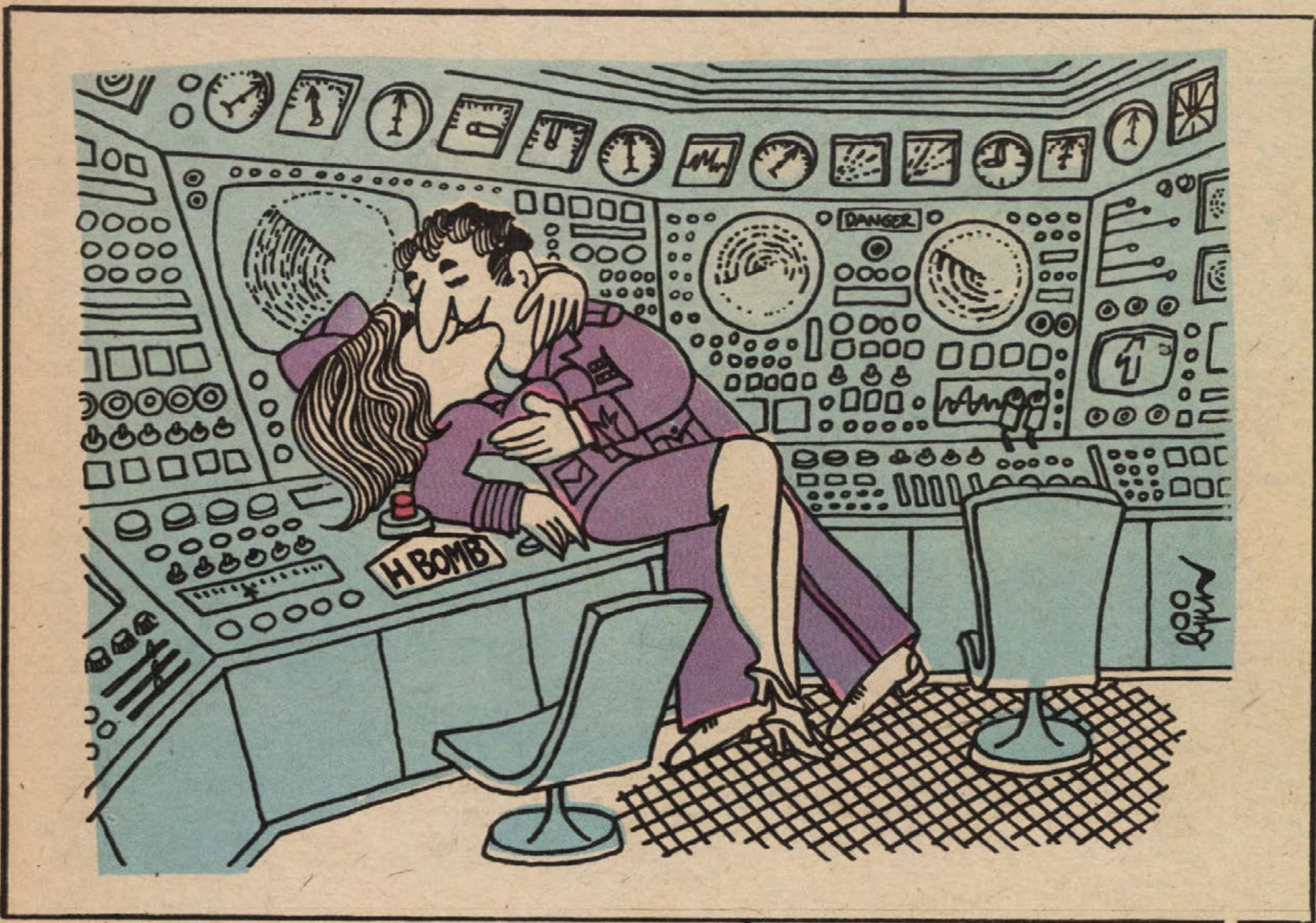
*

A szentendrei Teátrum egyik délelőtti próbáján történt. A színpadon éppen Shakespeare Tévedések vígjátékának első jelenetei peregtek, amikor Schütz Ila felsikoltott:
— Jaj! Megcsípett egy darázs!
Kishonti Ildikó azonnal odarohant egy üveggel.
— Tegyél rá olajat!
Schütz fájdalmas arccal felelte.
— Nem lehet. Már elrepült.

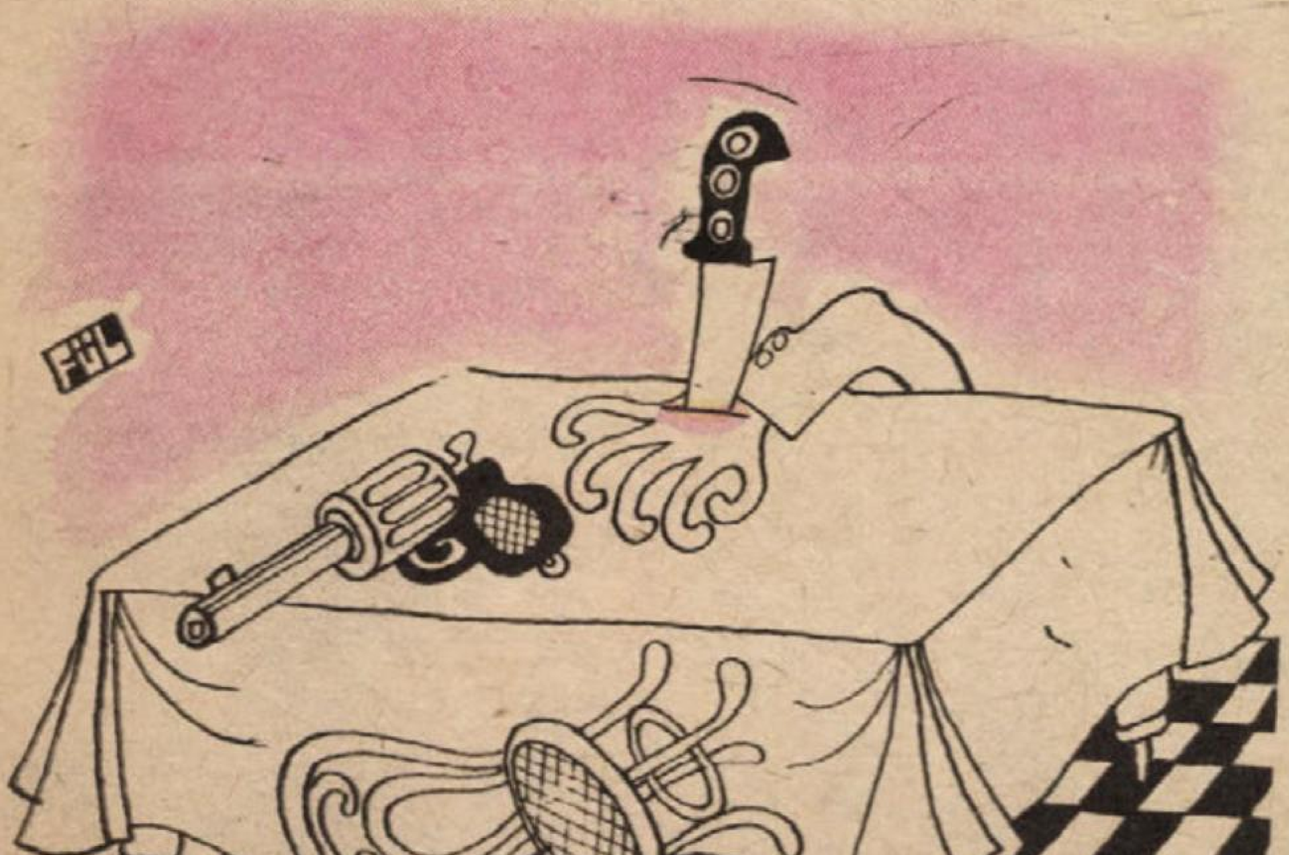
Rátonyi Róbert

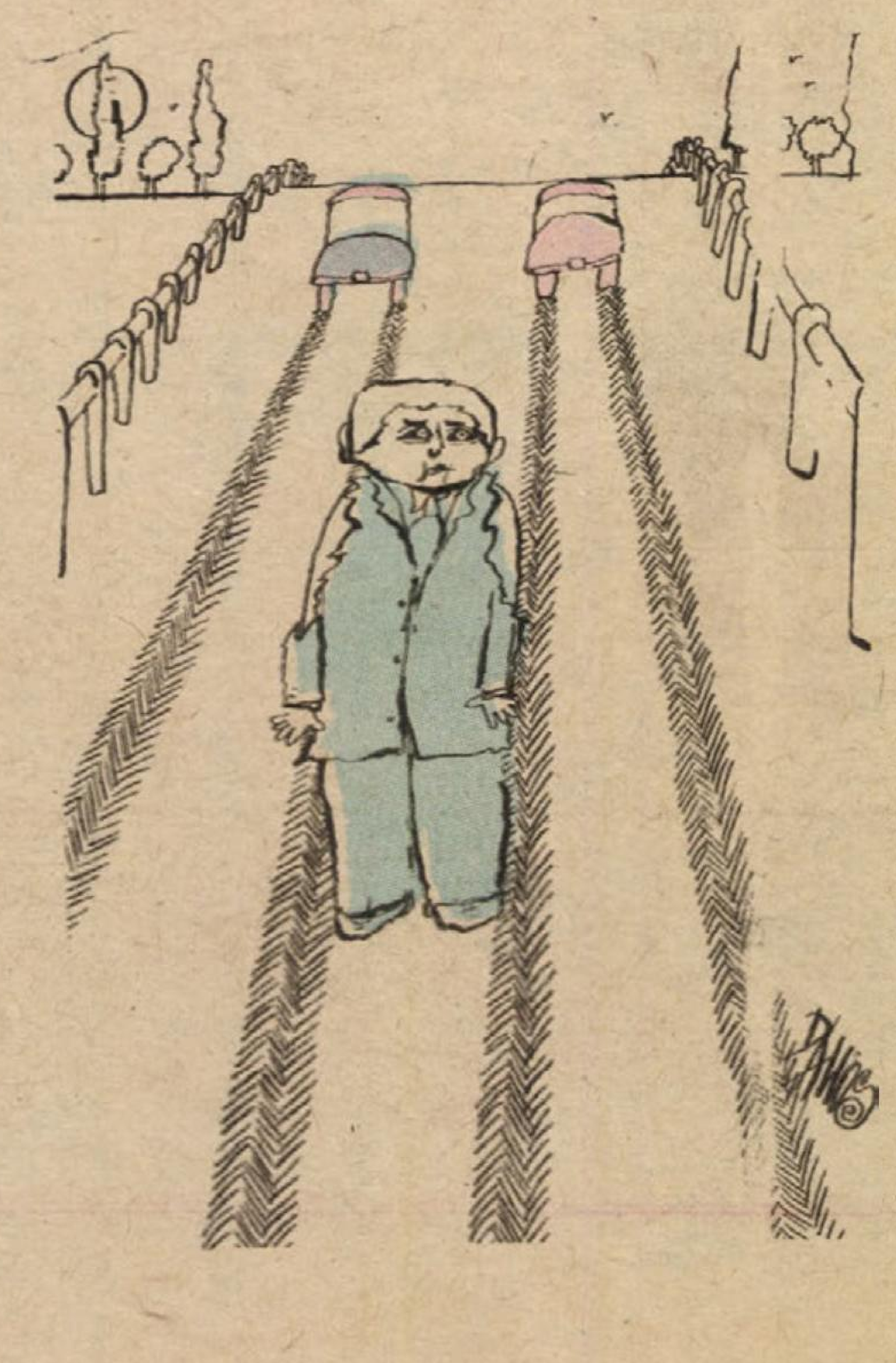

VÁRNAI, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP, DALLOS, SAJDIK

IMPORT HUMOR

MAGÁNY

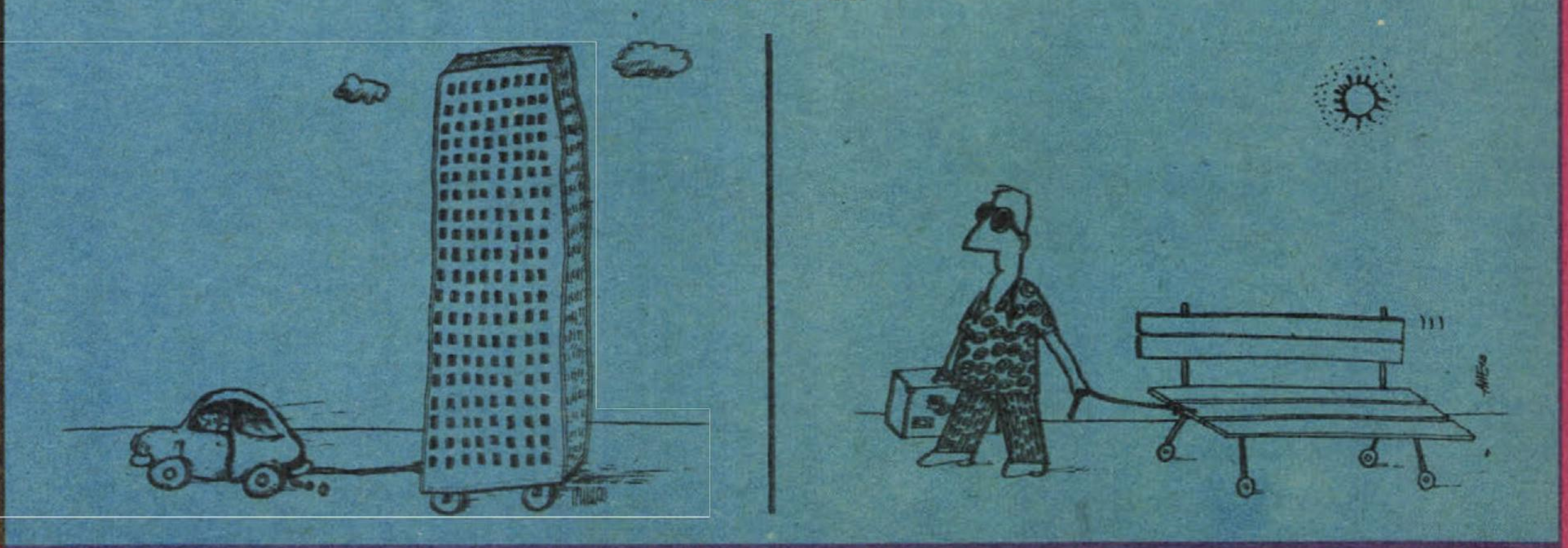
PÁSZTORIDILL

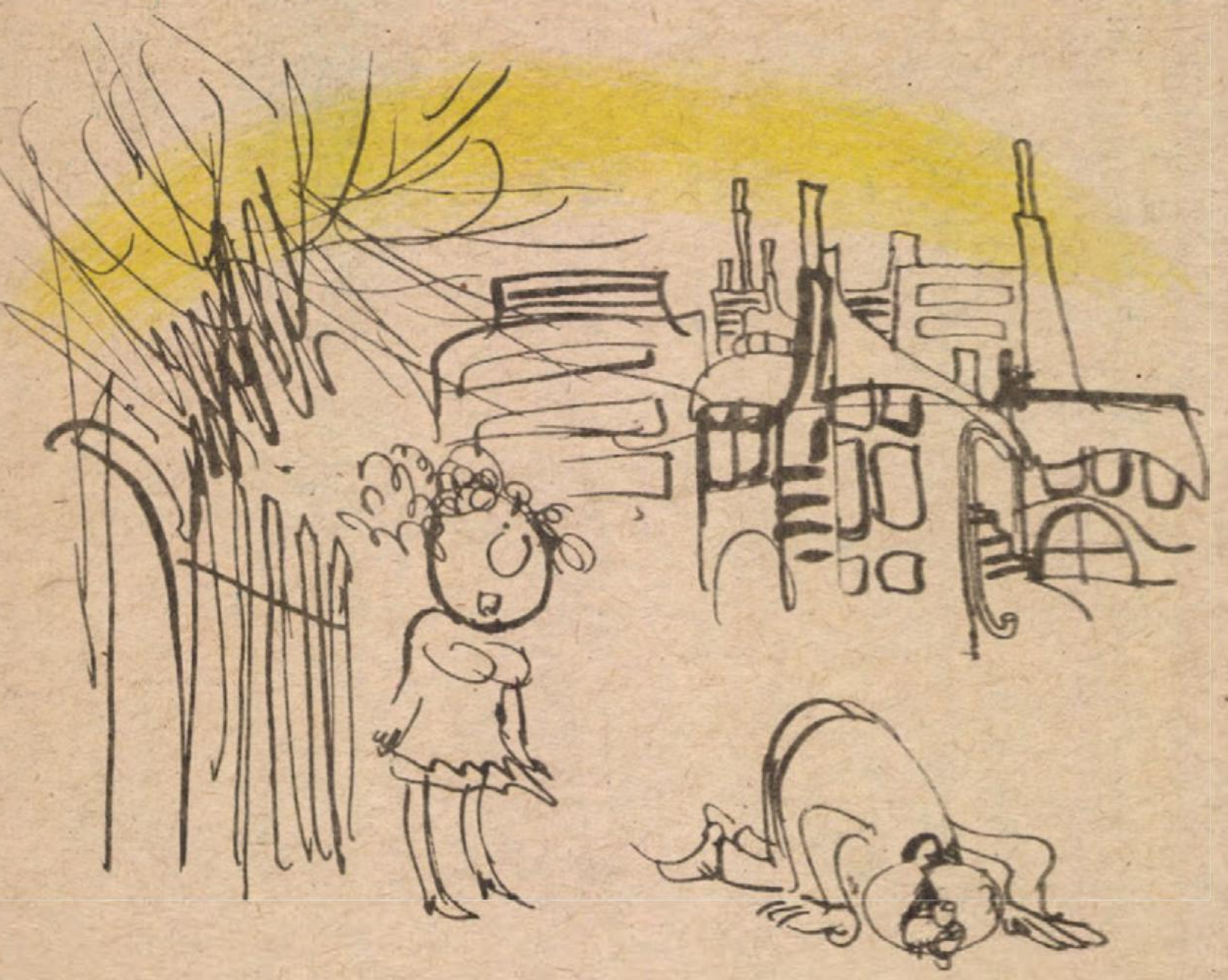

BOSSZÚ

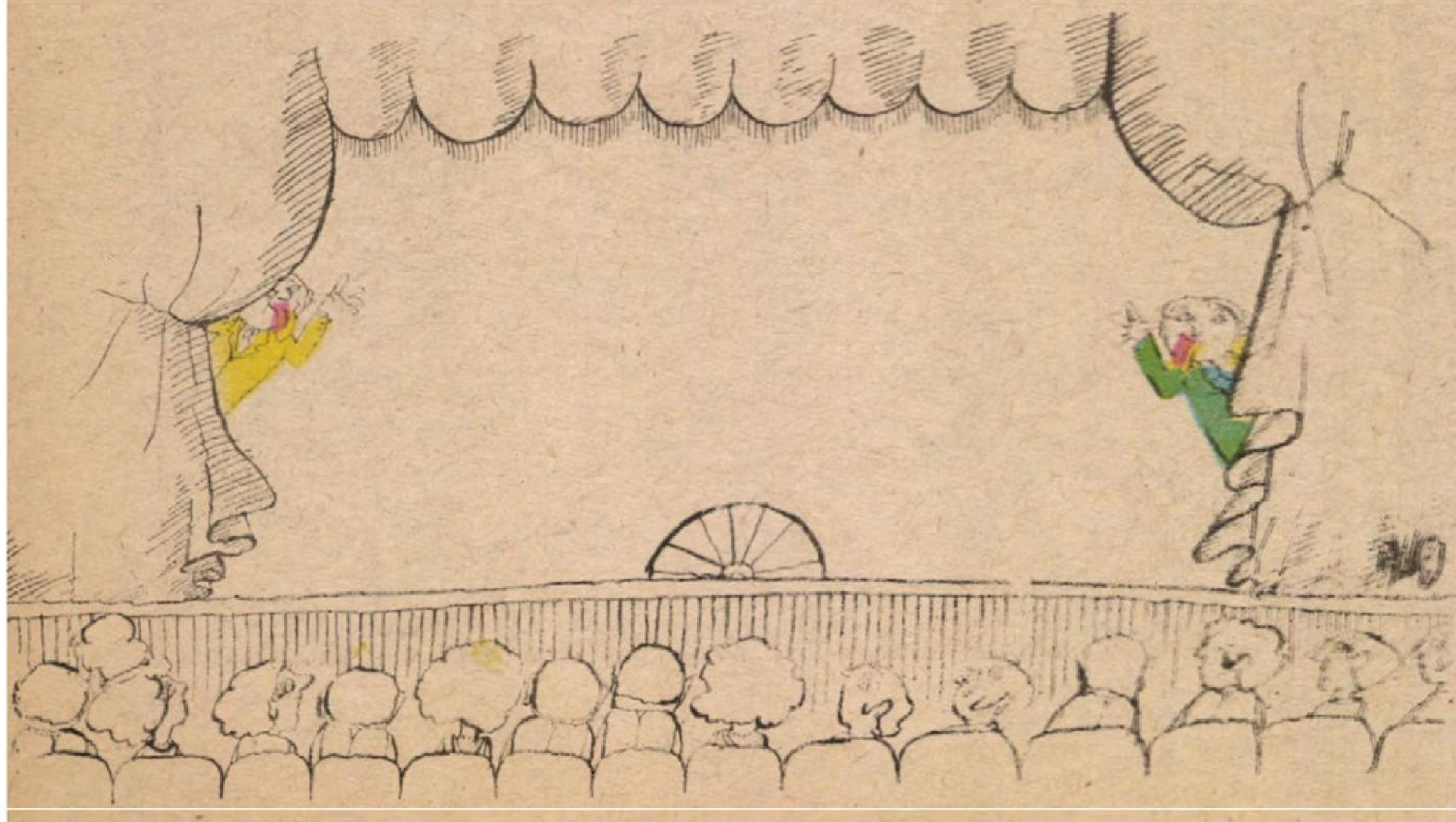
UTÁNFUTÓK

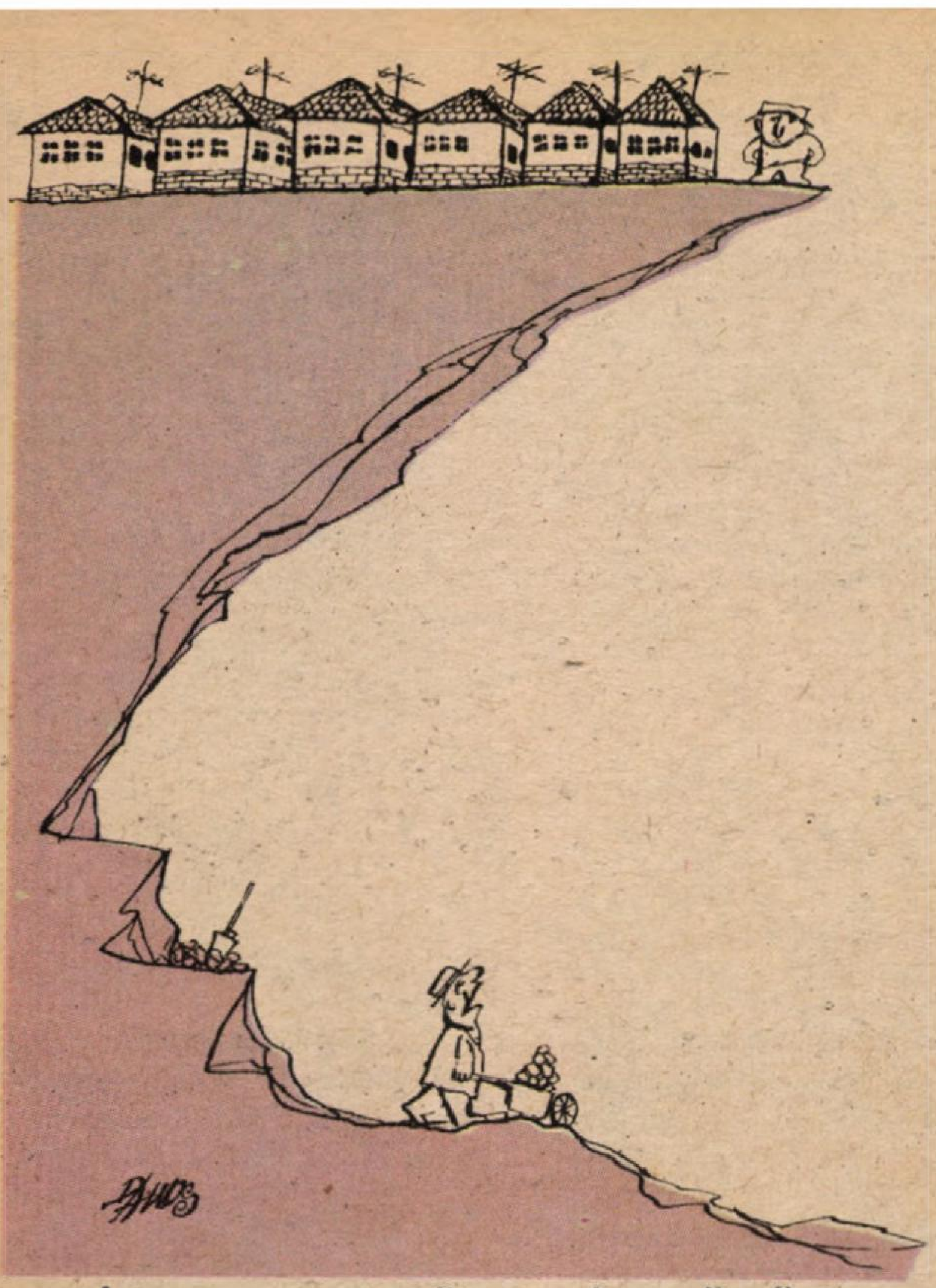

– Még korai hallgatózni, nagypapa, a metrót csak 1989-ben vezetik erre!

SZATIRIKUS DARAB

– Azt nem maga mondja meg, hogy elhordhatom-e innen a földet, vagy nem...

EGYETEMISTA

– Én megértem, hogy szeretitek egymást, de mi lesz jövőre, ha az ő országukkal már nem barátkozunk!?

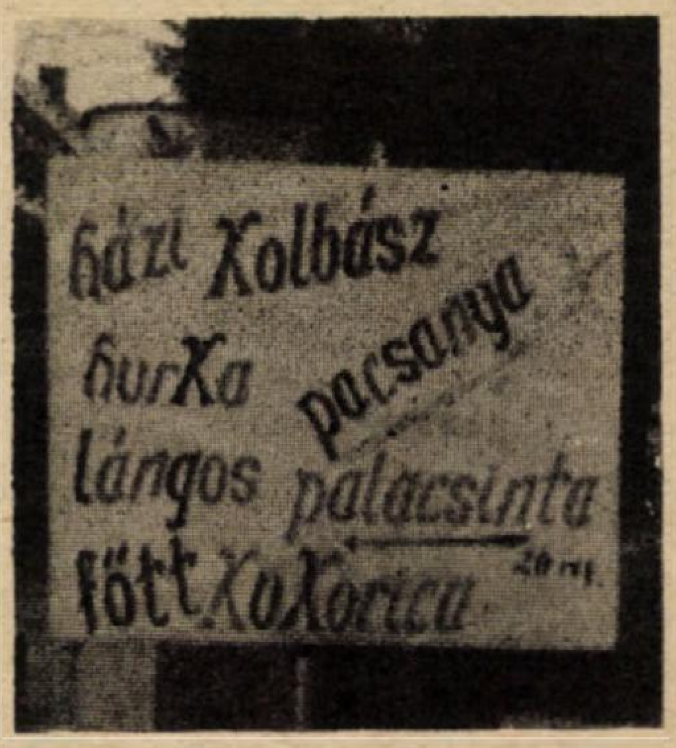
TÜCSÖK és BOGÁR

NÉGYES IKERBORJAK

Négy szép borjút hozott a világra a Baranyában gazdálkodó sombereki tsz egyik fiatal tehene. Ez majdnem olyan ritkaságnak számít, mint az embernél.

Márminthogy az ember gyakrabban szül négyesborjakat a marháknál? Nagy borjúság ez, kérem...

(A Népszavából ollózta Orbán József)

Vajon ez kecsepacsanya?

(Balatonlellén fényképezte Varga Józsefné)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Ilyen felirattal nemcsak a sertést, az olvasót is meg lehet keverni.

(Törtelen fotózta Boros Mihály, tápiószőlősi olvasónk)

da igényének. Felső terében drinkbár és ülőbár funkciójára bontva, kulturált mellékhelyiségek biztosítják a szórakozás funkcióját.

A tetőszint felett helyeztük el

Ebből is kiderül, hogy sok minden tekinthető szórakozásnak. Az persze főnyeremény, ha a mellékhelyiségben minden funkció kulturáltan funkcionál. No de, hogy miért nevezzük ülőbárnak...?

(A Magyar Építőipar c. lapból nyírta Karmazin József, nagykanizsai olvasónk)

Tóth Ernő: Festőnővendékek (festmény)

Csoportkép?

(A Hajdú-bihari Naplóban fedezte fel Ignáth Gyuláné)

Aszongyák

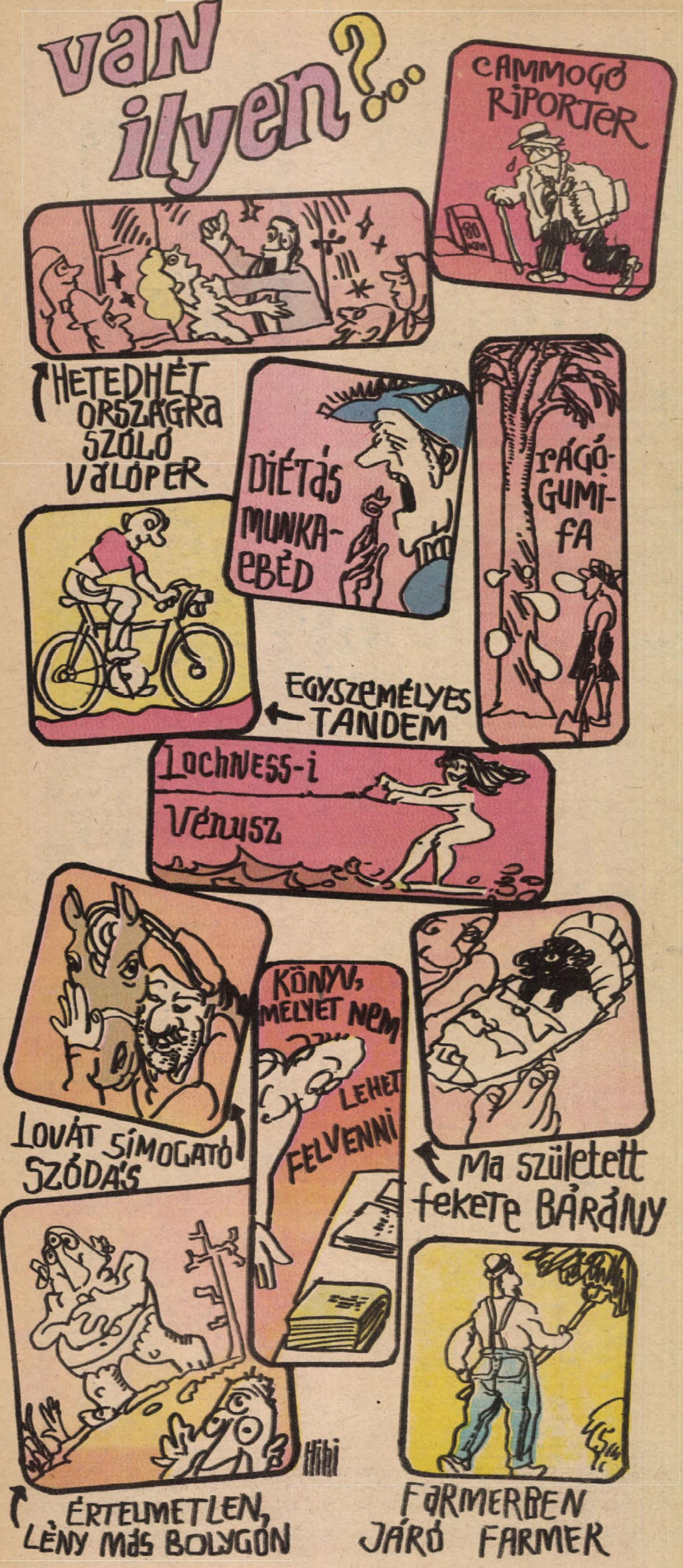
hogy az USA-ban az autósok felének van már „antiradarja", amely vörös fénnyel figyelmezteti a vezetőt, ha rendőrségi radar figyeli a sebességét, de már gyártják az anti-antiradart is, amely tehetetlenné teszi az antiradart.

Ez fejfájdítóan bonyolult dolog, de mi lesz, ha — az emberi leleményesség végtelen — kitalálják az anti-anti antiradart is, amely viszont az anti-antiradart teszi tehetetlenné, mindaddig, amíg egy elmés feltaláló feltalálja ennek az anti-antiradarnak is az antiját, amely anti nem az Antal név becézése, hanem a képtelenségben lehetetlent nem ismerő emberi agy újabb, de nem utolsó aberrációja, az anti-antiantianti után aztán jöhetnek az újabb antik, a végtelenségig, vagy a teljes megőrülésig, míg a sok antitól — ha szabad ezzel a szóval élnem — bezsongott autós már Antikának, vagy éppenséggel Tóninak, vagy Toncsikának becézi az antijait, amelyekből már olyan sok lesz, hogy ő maga be se fér tőlük a kocsijába és kénytelen lesz taxit fogadni, hogy azzal menjen ki az amerikai Hárshegyre, de mindebből nem csinálnak az USA-ban nagy dolgot, az a fontos, hogy az antiradar gyártói jól megszedték magukat és a többi antiantianti és hiperszuperanti gyártói se fizetnek rá a boltra, business is business, vagyis az üzlet üzlet, mondják, és eszeveszetten gyártják a különböző, egymást semlegesítő, anti, még antibb és legantibb készülékeket, a készülékeket, amelyeket szemétre lehet dobni, ha elkészült a semlegesítő antikészülék amely utóbbit szintén szemétre lehet dobni, ha elkészült az azt is semlegesítő készülék, és így tovább, egy azonban biztos.

Antiprofit készüléket nem akarnak gyártani.

(gergely)

HEGEDŰS ISTVÁN:

VALÓDI ÁLHÍREK

Húsz éve tartanak a választások az olaszországi Niemo városkában. A szavazatok megoszlása miatt eddig egyik jelölt sem volt képes megszerezni az abszolút többséget. A kormány, megelégelve a kudarcsorozatot, radikális lépésre szánta el magát, és tombolán sorsoltatja ki az új polgármestert.

•

Táviratban köszöntötték a világ kormányfői Paula Rampatera asszonyt, Nuk sziget miniszterelnökét, ötvenkilencedik születésnapja alkalmából. Rampatera asszony jegyzékben tiltakozott a sors igazságtalansága ellen, és mindenkivel megszakította a diplomáciai kapcsolatot, hogy legalább jövőre ne köszöntsék.

•

A Margit-híd felújítása és a többi híd zsúfoltságának tapasztalatai alapján a Fővárosi Tanács szóvivője bejelentette, hogy Pest és Buda egyesítésének több mint százéves tervezete sajnos kudarccal végződött.

•

A több tízezer érdeklődő levélre válaszként közleményt adott ki a televízió. Mint ismeretes, az egyik közkedvelt bemondónő a legutóbbi híradóban, amikor bejelentette, hogy a rutnádasdi téeszben befejeződött az aratás, váratlanul lesütötte a szemét. A közlemény leszögezi, hogy a bemondónőnek nincs semmilyen családi problémája, csupán a meghatottságtól könnyezett.

•

Tetten érték J. Zsolt nyugdíjast, amint kedvenc önkiszolgáló üzletébe belopott egy zsemlecipót. A motozás után bevallotta, hogy nemrég becsempészett két üveg tojáslikőrt, ezzel is bővítve kedvenc üzletének áruválasztékát.

•

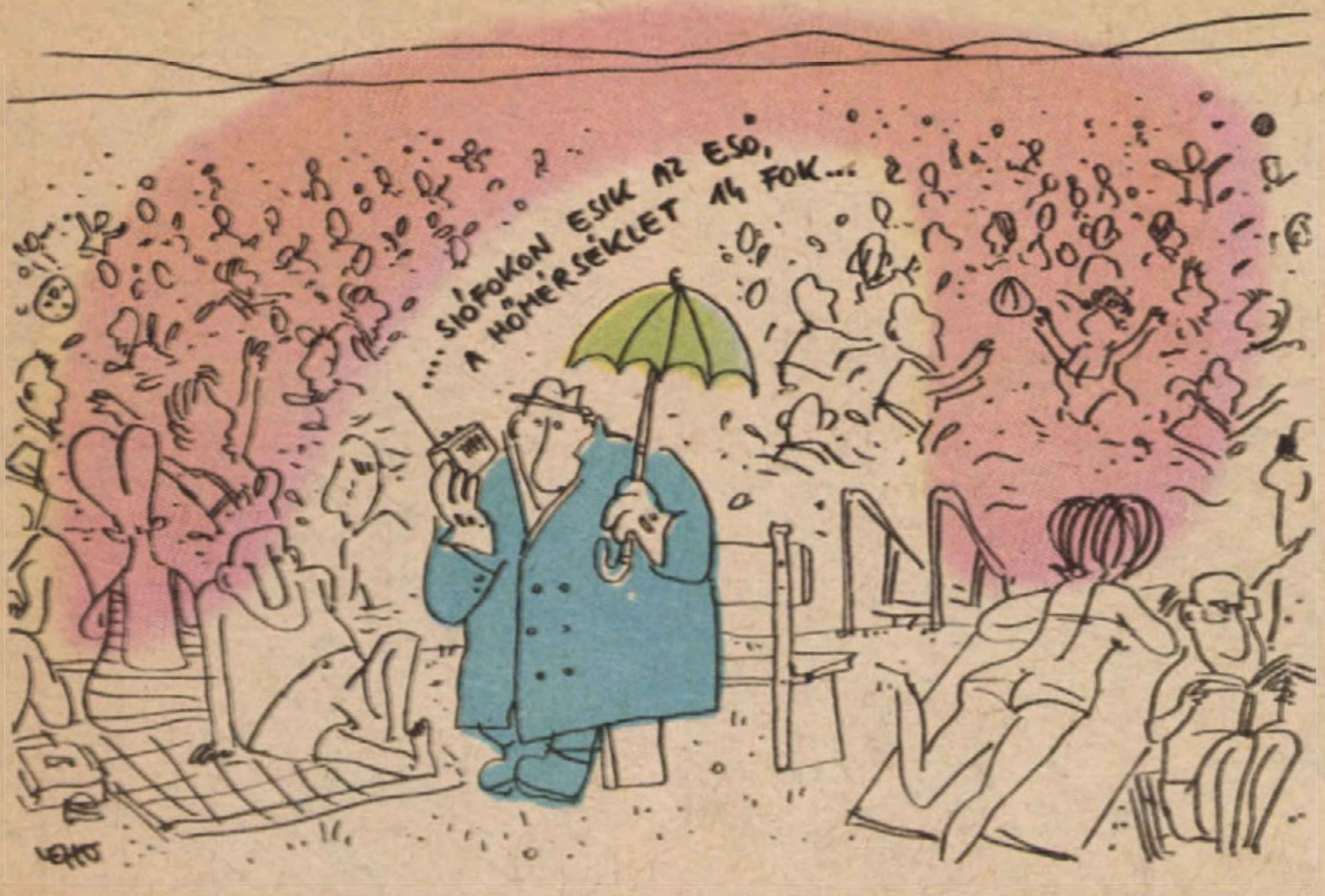
A Főhivatal egyik formanyomtatványát kivonják a forgalomból, mivel az ügyfelek sérelmezték annak fenyegető tartalmát. Az illetékesek elmondották, hogy a panaszok jogosak, ráadásul maga a fogalmazvány is elavult: a Főhivatal ma már képtelen mindenkinek biztosítani a kilátásba helyezett kalodát.

•

Az autók szerelmesének vallotta magát Z. D. fiatalkorú garázda, amikor huszadik kocsilopása közben a rendőrség elfogta. Z. D. mindig más és más típusú autót feszített fel, hogy néhány kört tegyen velük. Cselekedetét azzal magyarázta, hogy még keresi az igazit!

Selmeczi Tibor

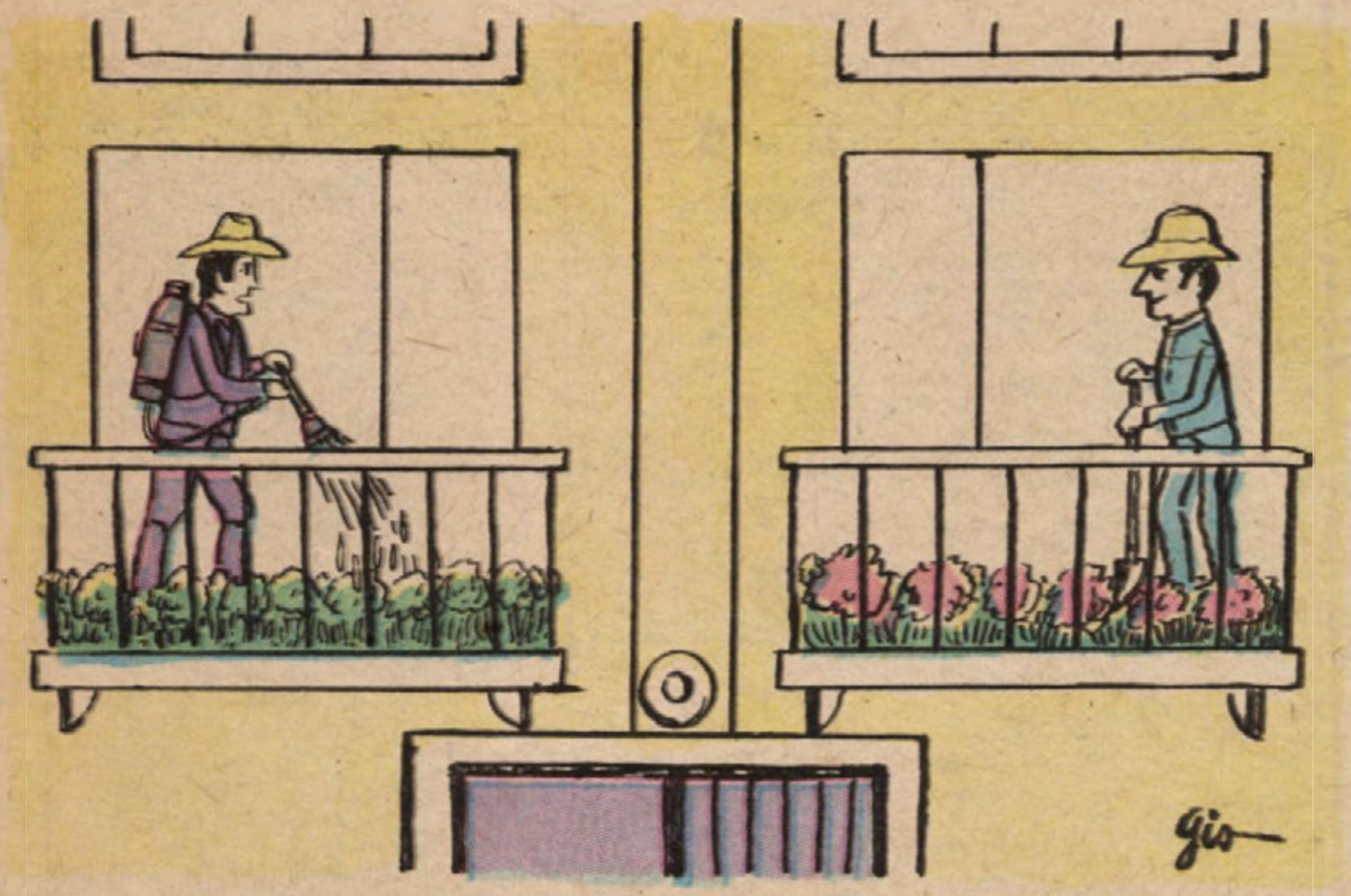
HISZÉKENY EMBER

– Ne engedd, hogy játsszanak a tűzzel! Még eloltják.

LAKÓTELEPI KISKERT-MOZGALOM

– Maga csak most gyomlál, szomszéd?

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre 22,50 Ft

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-29 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.

Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

ISSN 0134–0611

— Mi ez a kék folt a szemed alatt?

— Tegnap lóversenyen voltam, valakinek adtam egy biztos tippet.

* *

A tanító bosszankodva látja, hogy Józsika kényelmesen elterpeszkedve kilógatja a lábát a padból és közben rágógumit rág. Dühösen rákiabál:

— Józsika, azonnal vedd ki a rágógumit a szádból és tedd be a lábad.

ÓVATOS BARÁT

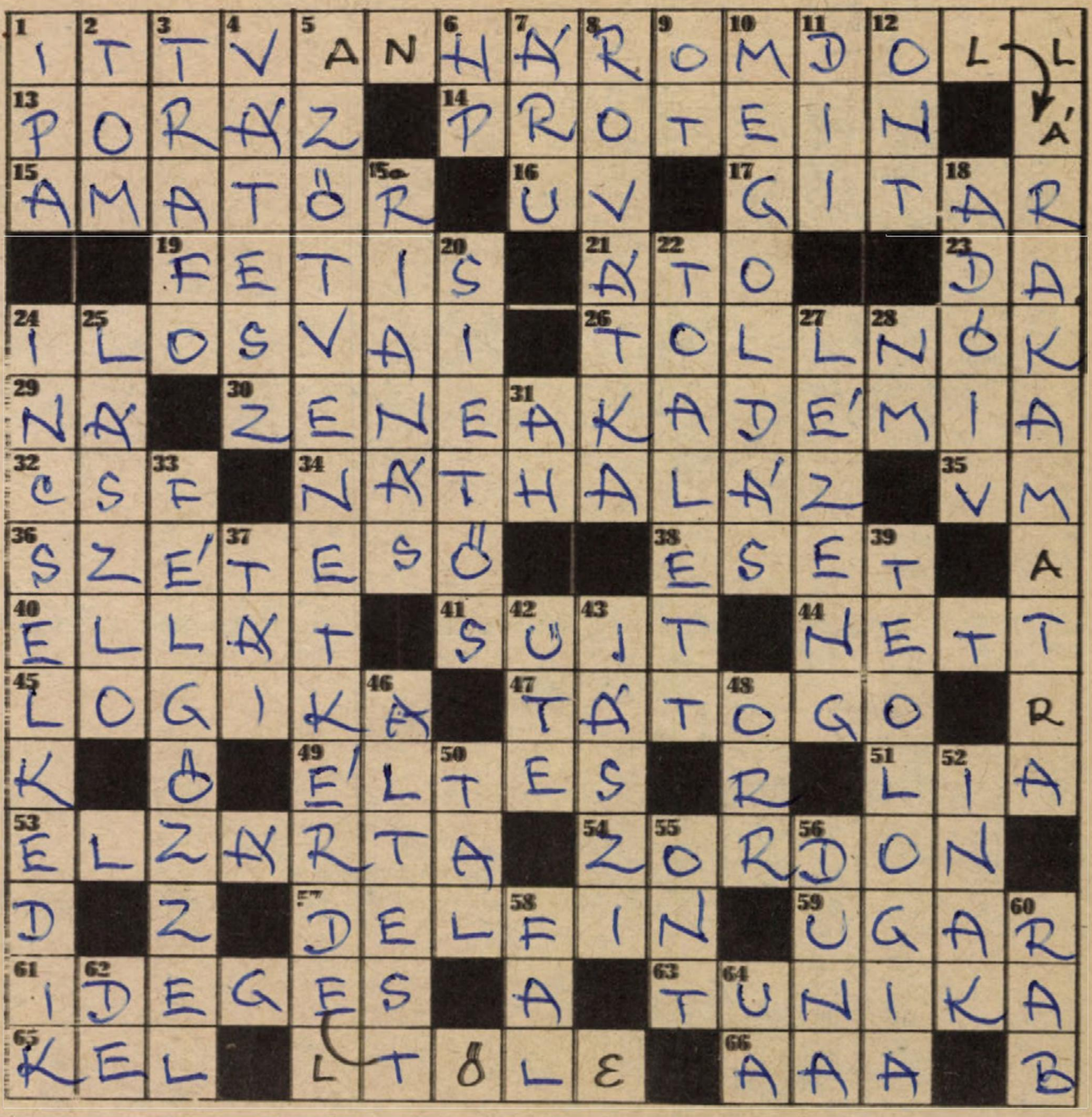
— Adj kölcsön ötven dollárt egy hétre... — fordul Joe a barátjához —, Jimtől már kértem, de az a kapzsi alak három dollár kamatot kér... — Tudod mit? — mondja a jó barát és így folytatja: — Vízszintes 1 — függőleges 5. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 24-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. A kutya utálja
14. Egyszerű fehérje
15. Aki kedvtelésből sportol
16. Utóvizsga röv.
17. Húros hangszer (ékezethiánnyal)
19. Olyan tárgy, amelynek állítólag mágikus ereje van
21. K-val a végén: szörnyű rossz kívánság
23. Itt — németül
24. A lantos költő, Selymes Péter előneve
26. Írásbeli munkával foglalkozó személy gúnyneve
29. N. Á.
30. Egy művészeti ág főiskolája
32. C. S. F.
34. Az influenza ma már ritkábban használt magyar neve
35. V. M.
36. Nem egységes, nem összefogott
38. Megtörtént dolog
40. Gondoskodik valakiről
41. Nagy erővel üt
44. Csinos, takaros — ismert idegen szóval
45. A gondolkodás tudománya
47. Aki a száját nyitogatja, de szólni nem tud
49. Kenyere javát megette
51. Női név
53. Lakat alá tette
54. Komor, szigorú
57. Egyike a legértelmesebb állatoknak
59. Bevetetlen szántóföld
61. Nyugtalan, zaklatott
63. Az ókori rómaiak öltözéke
65. Főzeléknek való
66. Azonos betűk

FÜGGŐLEGES

1. Após — régiesen
2. Angol Tamás
3. Áramátalakító berendezés „beceneve"
4. A jövőt megsejtő költő
6. A lóerő rövidítése
7. Portéka
8. Vonalszerű kis bemélyedés
9. O. T.
10. Például egy rejtvény megfejtése is ez
11. 502 — római számmal
12. Könnyeket ...
15a. Jelenség a téli Balatonon
18. Amit senki sem tölt ki szívesen
20. Gyors, kissé kapkodó
22. Ahová a király is gyalog jár
24. Játékosan ingerel, boszszant
25. Több magyar király neve
27. Tétlenül lődörög
28. N. M.
31. A csodálkozás indulatszava
33. Nem teljes erőbedobással
37. T. Á. I.
39. Hittudomány
42. Hajdan nagyhírű újpesti sportegyesület
43. A Károlyi-kormány minisztere volt (Oszkár)
46. Törzsünk deréktól lefelé terjedő része
48. Egyik szervünk
50. A sakkozás világbajnoka volt
52. Az izmot rögzítik a csonthoz
55. Mint a 12. függ.
56. Nagy folyó
58. Mohón eszik
60. Büntetését tölti
62. Ellentétes kötőszó
64. U. A.

BÖLCS MEGÁLLAPÍTÁS

című rejtvényünk megfejtése:

Mihelyt a művész a pénzre gondol, elveszíti a szépérzékét.

200—200 forintot nyert:

Marsi Gáborné, 2011 Budakalász, Gyár u. 7.
Gömöri László, 1133 Bp., Vág u. 19.
Gergely Zsigmondné, 1066 Bp., Zichy J. u. 35.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

BRENNER GYÖRGY:

6 TÉMA 6 RAJZ

DIPLOMATAFELESÉG

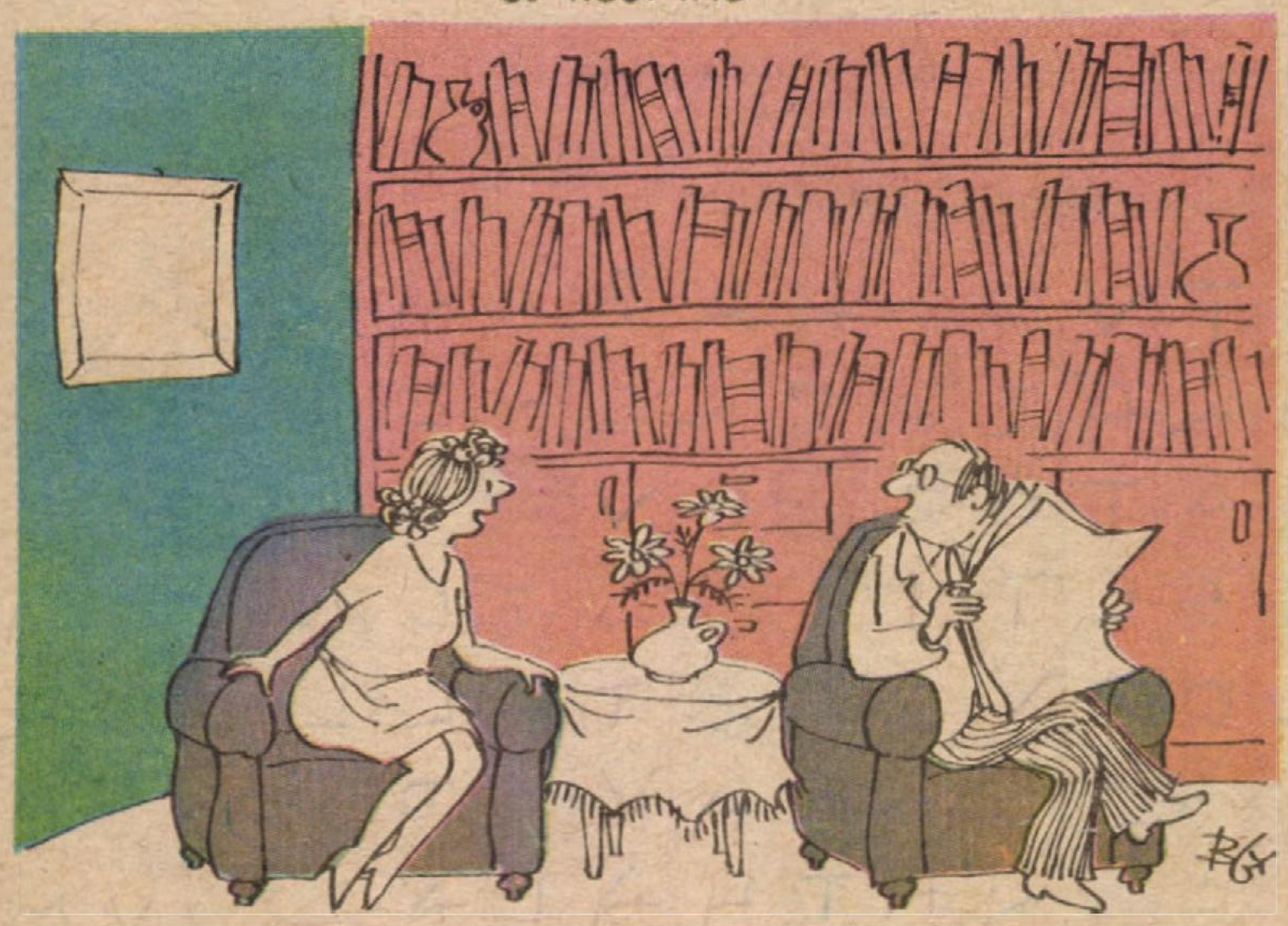
– Sosem mesélsz nekem semmit! A megbízólevele-det átadtad?

ISMERI A SZOKÁST

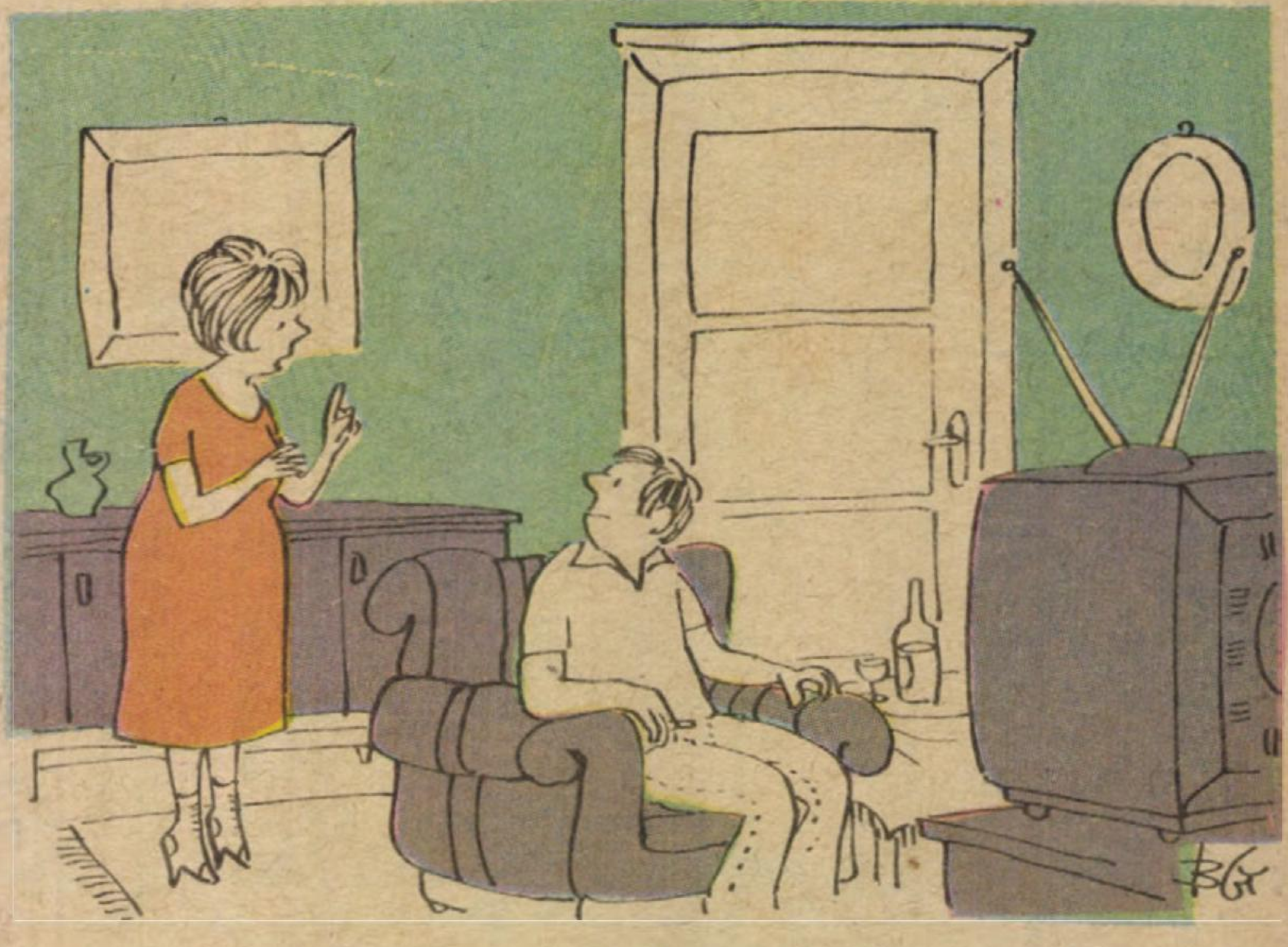

– Csak már kitüntetnék végre az öreget . . .!

ÚJ KGST-TAG

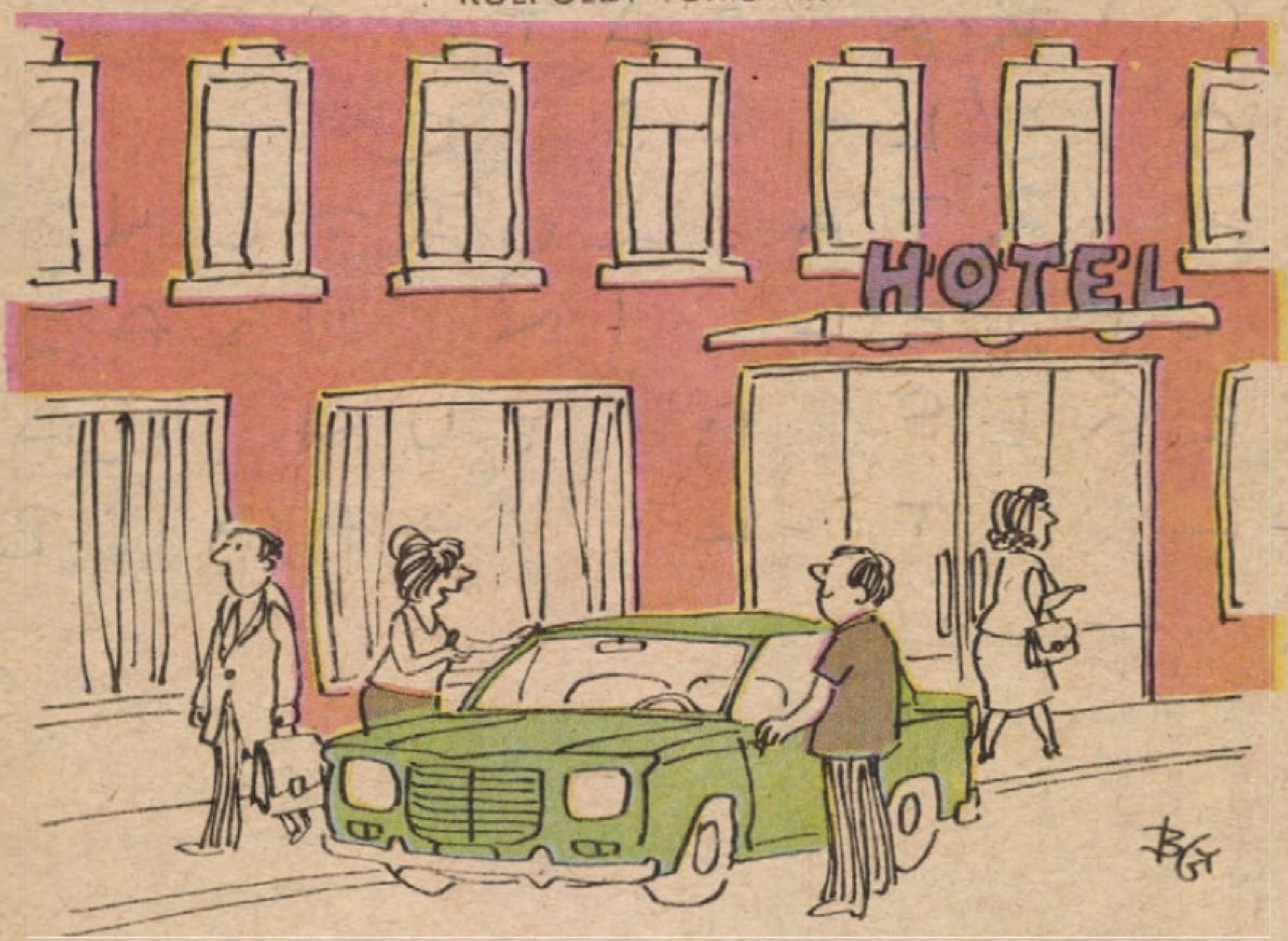

– Remélem, hogy ezentúl a Lehel-piacon vietnami balzsamot is tudunk venni.

– Mielőtt gyesre megyek, szeretnék eljutni utoljára egy színház-ba, egy moziba és egy hangversenyre.

KÜLFÖLDI TURISTÁK

– Még jó, hogy ilyen kicsi Magyarország. Esténként, ha nincs szállás, hazamehetünk Bécsbe.

– Várjuk meg, amíg összeomlik, aztán építsünk helyette szebbet!